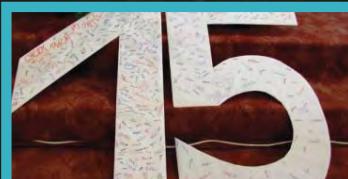

3

AKADEM: Bud'me svet(l)om...

Stravovanie pri KU

NEW AGE

Rozhovor
so Štefanom Hribom

Časopis študentov Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku
<http://zumag.ku.sk/papier>
ročník 4 | číslo 3 (december 2006)

» » » blog študentov žurnalistiky FF KU <http://zumagusk>

» Editorial

Hudba je balzam na dušu i med na suchom krajci chleba. Kto-koľvek by ma chcel presvedčiť o opaku, neuspel by. Každý z nás totiž potrebuje aspoň na chvíľku „vypnúť“ a nabrať pozitívne myšlienky. Práve počúvanie, prípadne produkovanie hudby je tou najlepšou formou oddychu a relaxácie. Hudba vie rozosmiať, rozplakať, vyliečiť ale aj nakaziť nás. A spomeňte si aj na príbeh o slnku, sene a jahodách. Hudba dokonca dokázala zvýšiť dojivost krávv tamojšom roľníckom družstve!

Neviem ako vy, no ja si život bez nej neviem predstaviť. Je pre mňa nekonečným zdrojom inšpirácie, vzbudzuje vo mne toľko pozitívnych, ale aj negatívnych pocitov, že sa v nej asi nikdy nevyznám a moja odpoveď na otázku, čo je dobrá hudba, sa bude pravidelne meniť. Snažím sa však mať prehľad o tom, čo bolo dobré v minulosti, čo všetko sa deje v súčasnosti a už teraz sa teším, ako sa bude hudba vyvíjať v budúcnosti. Hudba dokáže naozaj divy. Preto vám odporúčam práve teraz, počas tvrdého skúškového obdobia, aby ste namiesto pitia litrov kávy a užívania najrôznejších podporných látok siahali napríklad po dobrom cédečku. Skúste túto formu odreagovania sa od študentských povinností a iných neduhov trápiacich vaše ubolené hlavy či nebodaj svedomie. Verte mi, pomôže to.

Do skúškového obdobia vám, teda vlastne nám prajem najmä veľa šťastia, ešte raz šťastia, lebo toho nie je nikdy dosť a tiež vysokú absorbciu vedomostí do mozgových hemisfér. Ak vám to „dnu“ jednoducho nepôjde, skúste moju radu a vypočujte si hudbu, akúkoľvek hudbu. Nech sa vám páči čokoľvek, určite vám to pomôže. A už bolo dosť rečí, idem sa učiť. Prvé skúšky na novom pôsobisku volajú veľmi silným hlasom ;)

Michal Badín

oBSAH

Indoor
Outdoor
Recenzie
Interview
Téma

AKADEM: Bud'me svet(I)om **3-4**

**Takmer všadeprítomné New age
(Nový vek)** **5-6**

**Študentské možnosti stravovania
pri KU** **7**

3-4
5-6
7
8-10

11-12

13-14

15-16

Hydepark	17-19
Spektrum	20-21
Duch(n)oviny	22
Menzoviny	23

REGISTRAČNÉ ČÍSLO
RP236/2006

**Časopis študentov
filozofickej fakulty KU**
ZUMAG
Ročník IV. (3. číslo, december 2006)

Počet strán
24

Šéfredaktor
Peter Kravčák

Zástupca šéfredaktora
Janka Jurčinová

Redaktori
Michal Badín
Veronika Folentová
Petra Janečková
Martin Koleják
Monika Kureková
Martin Ličiar
Dušan Petričko
Filip Struhárik

Grafika
Ľubica Kubíšová

Editori
Veronika Bekešová

Foto
Marica Okálová
Elena Luková

Tlač
Dávid Lajmon

Vydavateľstvo Michala Vaška

Cena
Sýmbolickej 7,90 Sk

Predaj
Rédaktori kolportérsky
Vrátnice na FF KU
CopyCentrum na FF KU

Obálka
David Lajmon

**Svoje postrehy
a konštrukívne námete nám
môžete posielat
na zumag@fphil.ku.sk
(redakčný e-mail)**

Redakcia si vyhradzuje právo
na apretáciu rukopisu.
Uverejnené príspevky sa
nemusia zhodovať s názormi
redakcie

» Žurnalisti sa zabávali na Katedrovici

Moderátorská dvojica Jana Graňáková a Erik Mihalko privítali vedenie katedry žurnalistiky, doktorandov, samotných žurnalistov, ale i študentov z ostatných katedier v stredu 29. novembra o 18:00 hodine v aule Jána Pavla 2 na v poradí už tretej žurnalistikej katedrovici.

Podujatie, ktoré zorganizovali študentky 2. ročníka žurnalistiky Lucia Humajová, Milada Urbánková a Katarína Kubalová sa začalo filmovou hymnou katedrovice, ktorá v sebe nesie posolstvo lásky, pravdy, boja a víťazstva. Hymna v sebe zahŕňa veľmi výstižné a dojímavé slová hodiace sa k povolaniu novinárov. „Vidím armádu, armádu žurnalistov...“. „Vyrazte za pravdou, za lásку, tvoríme jednu veľkú rodinu, na čele s big bossom...“

Vo veršovanom príhovore sa dekan Imrich Vaško, vyznal, že bude stáť vždy pri študentoch. Slovo dostal i vedúci katedry žurnalistiky profesor Jozef Mláček. „Neveril by som na začiatku, že dnes tu budeme mať zástupcov všetkých piatich ročníkov a všetky stupne kvalifikácie. Nezabúdajte na zodpovednosť, ktorú si tento odbor vyžaduje“, povedal Jozef Mláček. Prostredníctvom nahrávky sa všetkým prihovoril aj profesor Tadeusz Zasepa.

Program spestrili spevom troch slovenských piesní Katarína Pišútová a hrou na gitare pedagóg KU Rastislav Galan. Štúdio K&M ponúklo zo svojej vlastnej produkcie film z prostredia lesa s názvom „Traja v tom“. Miloš Hrabovský zabavil divákov vtípnom scénkou zo sveta blondýny, ktorej prebieha zácvik v autoškole. Zástupcovia prvého ročníka Veronika Folentová, Filip Struhárik a Michal Badín si prišli na pódiu prebrať putovné predmety od terajších druhákov. Na katedrovici nemohol chýbať ani tanec. Podobu break-dancu stvárnil študent KU Dušan Hancko zo skupiny New style B-boys. Jeho host Roman, s umeleckým menom „Vydriduch“ divákov zaujal netradičným štýlom beat boxu. Z filmovej dielne Jakuba Chochulu mali všetci zúčastnení možnosť vidieť film s názvom „Súboj Elfov“.

Katedrovica žurnalistov pokračovala voľnou zábavou, vzájomným sa zoznamovaním, spevom i občerstvením. Veľká vďaka za akciu na vysokej úrovni patrí všetkým zainteresovaným študentom, ale aj sponzorovi, prodekanovi Petrovi Olekšákovi.

Marie Melníková
FOTO : Michal Lipiak

» Predaj vedeckých publikácií pokračuje

Vedecké publikácie za zlacnené ceny si môžu ešte stále zakúpiť vysokoškoláci na vrátnici v priestoroch učebného bloku F. Predaj bol jednou zo sprievodných akcií Týždňa vedy Európskej únie na Filozofickej fakulte (FF) Katolíckej univerzity (KU), do ktorého sa fakulta zapojila s niekoľkými vedeckými podujatiami i Dňom otvorených dverí.

Predajnou akciou chcú na fakulte podporiť predaj vedeckých publikácií medzi študentmi a pedagógmi. Podľa prodekanu doc. Petra Olekšáka je predaj zároveň aj podpora vedeckej činnosti fakulty. Medzi dielami, ktoré fakulta získala zo skladu vydavateľstva Lúč, sa napríklad nachádzajú knihy Jozefa Kútnika-Šmálova, Ferka Skyčáka, Júliusa Pašteku, Janka Silana a ďalších autorov.

(ml)

O podpore vývinu detskej osobnosti na FF KU

The Neuwaldegger Institute v spolupráci s Katedrou psychológie Filozofickej fakulty (FF) Katolíckej univerzity (KU) v Ružomberku pripravil od 23. do 25. novembra v priestoroch učebného bloku F seminár s názvom Podpora komplexného vývinu detskej osobnosti.

Jeho cieľom bolo poukázať na dôsledky fenoménov, ktoré sú rozšírené v dnešnej dobe. Sú nimi okrem iného vysoká rozvodnosť, prehnávaná starostlivosť o deti, problém jedináčikov, vplyv masmédií a masová sexuálna výchova vo verejných inštitúciách. Dekan FF KU doc. Imrich Vaško sa nazdáva, že je potrebné, aby pri výchove detskej osobnosti k nemu pristupovali rodičia komplexne. „Musíme ich vychovávať v úplných rodinách,“ uviedol pri otvorení seminára.

Na seminári vystúpila doc. Mária Glasová, garantka štúdia Sociálnej práce na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a dva pedagógovia z Karlovej univerzity v Prahe - PhDr. Jaroslav Šturma, PhDr. Zbyšek Gavlas.

Súčasťou programu boli aj zážitkové workshopy, ktoré viedli jednotliví prednášajúci. Seminár bol určený študentom psychológie, príbuzným odborom a všetkým záujemcov zo širokého okolia.

(www.tkkbs.sk, ml)

» UPaC si pripomenulo 4. výročie

Univerzitné pastoračné centrum (UPaC) Jána Vojtaššáka v Ružomberku si 7. novembra pripomenulo 4. výročie svojho založenia. Pod mottom z druhého listu Korintánom „Staré sa pominulo a nastalo nové“ (2 Kor 5, 17) pripravilo po prvýkrát vo svojich nových priestoroch niekoľko zaujímavostí.

Výročie a oslavy začali na Mládežníckej svätej omši v Kostole sv. Rodiny Rybárole. Správca UPaC Jozef Žvanda priblížil jeho vznik a postupnú kroky, akými smerovalo. „Pre všetkých sme chceli a stále chceme sa stať centrom prijatia a rozdávania Božej lásky,“ povedal. Nadviazali na neho aj ďalší štyria kaplani UPaC, ktorí momentálne v ňom pôsobia.

Po svätej omši sa mladí presunuli do priestorov UPaC, kde si prezreli fotografie z podujatí posledných štyroch rokov a zábavný večer hier, hudby a tanca. Vyvrcholením osláv bola organizovanie Historického bálu v jedálni na Filozofickej fakulte KU.

UPaC v Ružomberku zriadil 1. novembra 2002 spišský diecézny biskup Mons. František Tondra. Usiluje sa o duchovný rast poslucháčov, pedagógov a zamestnancov Katolíckej univerzity, ako aj ostatných univerzít nachádzajúcich sa na území mesta Ružomberok, ale pritom nezabúda ani na ostatné oblasti.

» Na FF KU sa predstavil prvý prezent SR Michal Kováč

Prvý prezent demokratického Slovenska Michal Kováč vystúpil 20. novembra pred študentmi Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity (KU) v Ružomberku v Aule Jána Pavla II. s prednáškou o Úlohe kresťana vo verejnom živote pri správe vecí verejných.

Bývalý prezent sa nazdáva, že do verejných funkcií sa ľudia s kresťanským zmýšľaním často nedostávajú. Podľa jeho názoru je preto dnes aktuálne hovoriť o tomto stave. Najmä medzi mladými, ktorí sú budúcnosťou štátu.

Michal Kováč konštatoval, že ani po 14 rokoch slobodného demokratického štátu, Slovensko nedosiahlo stav, kde pri správe vecí verejných zavladne kresťanská morálka. Predpokladali sme, že demokracia v prevažne kresťanskom štáte prinesie väčšiu mieru solidarity, nestalo sa tak. Právom si teda kladieme otázky, prečo je tomu tak. Príčiny nie sú mimo nás, ale v nás, povedal.

Študentov v diskusii zaujímali názory prezidenta na kompromisy v politike, zhodnotenie aktuálnej situácie v dnešnej politike, ale aj téma odluka cirkvi od štátu a osobné na 17. november 1989 a názor na zrušenie Mečiarových amnestií.

(www.tkkbs.sk, ml)

Imatrikulácia alebo, „kým vieš snívať, tak máš nádej...“

Kamil Peteraj

Sľub. Podanie ruky, pohľad do očí.

Dôvera, podpora, prijatie...

V stredu 22. novembra sa konala imatrikulácia na Filozofickej fakulte. My, prváci, sme sa tak oficiálne stali študentmi Katolíckej Univerzity.

Príhovor o živote, príhovor dekana nejednému z nás pohľadil dušu. Je to nás sen študenta, je jeden z mnohých. Sen, kolko ich človek cíti vek cestou stráca, kolko sa mu už nevráti. No kým vie snívať, tak ma nádej... A kým dnešok je na sny skúpy, netreba sa ho báť, snáď zajtra budeme k nim o krok bližšie.

No budú aj ľažšie časy, vtedy sa človek cíti sám a práve vtedy padne otázka: „Ako sa vyplýva zisťa, Marička Magdonová?“ A každý z nás zistí, že samota je len klam.

Budeme v tom všetci spolu, na prvých skúškach na výške! Na prvých skúškach vždy vote.

Deň prijatia nových prvákov do študentského cechu sa mal pôvodne konať o týždeň skôr, teda 18. novembra. No vzhľadom na to, že sa nikto nechal priprávy programu prisľúchajú-

tov z rôznych študijných odborov, ale nejak zásadami.

sa už pripraviť musela. Nakoniec pred imatrikulantov predstúpil de-

kan doc. PhDr. Imrich Vaško, CSc. Na úvod ľudí. Neboli medzi nimi len prváci - začiatocní - svojej reči očaril prednesom básne. Svojou

či, ale aj prváci - magistri. Hluk v sále utíchol pri tónoch mnohým už známej zvučky, oznamujiacu vzdelenie a vyzýval nových študentov

KU k usilovnej snahy rok čo rok napredovať a ísi si za svojimi túžbami.

Uctením si štátnej hymny sa všetci rozpŕchli Po odznení študentskej hymny GAUDEAMUS. Uctením si štátnej hymny sa všetci rozpŕchli

IGITUR si všetci mohli vypočuť prodekanu na jednotlivé katedry, kde im boli osobne

doc. ThDr. Petra Olekšáka, PhD. Jeho úvodná reč bola predovšetkým o číslach. Spomenul, že v akademickom roku 2006/2007 vstúpilo

do Auly Jána Pavla II. prišlo neskutočne veľa ľudí. Nebolo medzi nimi len prváci - začiatocní - svojej reči očaril prednesom básne. Svojou

či, ale aj prváci - magistri. Hluk v sále utíchol pri tónoch mnohým už známej zvučky, oznamujiacu vzdelenie a vyzýval nových študentov

KU k usilovnej snahy rok čo rok napredovať a ísi si za svojimi túžbami.

„Spočítavaciu ceremoniu“ vystriedal imatrikulácia, termín žurnalistky Veronika Bačkorová. Ním sa vysvetlili, alebo aj milým úsmevom od všetkých študujúcim odovzdať čo najviac srdca. Preto by sme sa im mali odvdačiť či už dobrým výsledkami, alebo aj milým úsmevom od všetkých študujúcim odovzdať čo najviac srdca.

Petra Janeková Zdenka Bošel'ová

» Ondrejský jarmok v Ružomberku

VRužomberku pripravili pre občanov trojdňový Ondrejský jarmok. Vo štvrtok 23. novembra otvorili približne 60 stánkov. Podľa vedúceho oddelenia podnikateľských činností a služieb Petra Svrčeka je hlavným dôvodom nízkeho počtu stánkov najmä paralelne prebiejúce trhy v Liptovskom Mikuláši a 518. ročník Ondrejského jarmoku v Brezke. "Naším cieľom je, aby sme u občanov a návštevníkov mesta navodili vianočnú atmosféru, ktorá sa blíži," povedal Svrček. Ružomberčanom predávajúci ponúkali medovníky, hračky a rozličné darčekové predmety. K dispozícii bolo aj občerstvenie a predvolebný program kandidátov na post primátora v meste. Kultúrny program počas jarmoku tento rok v meste neorganizovali.

(sita, ml)

» V 17 ružomberských prevádzkach predali alkohol a cigarety deťom

Ružomberskí mestskí policajti kontrolovali na území mesta predaj alkoholu a tabakových výrobkov v prevádzkach osobám mladším ako 18 rokov. Ako informoval Marián Brtko z oddelenia prevenčie a prevenčných činností mestskej polície v Ružomberku, policajti spolu so študentmi sociálnej práce Katolíckej univerzity (KU) v Ružomberku vykonali prieskum v štyroch operatívnych skupinách. "Počas preventívnej akcie bolo celkovo skontrolovaných 54 prevádzok, v 17 z nich bolo zistené porušenie zákona, keď maloletým osobám, žiakom základných škôl predali alkohol alebo cigarety," uviedol Brtko. Z celkového počtu skontrolovaných prevádzok tak bolo v 31,4 % zistené porušenie zákona.

Cieľom prieskumu bolo zameranie sa na dodržiavanie zákazu predaja alkoholu a tabakových výrobkov osobám mladším 18 rokov. So študentmi KU vo dvojiciach chodili deti základných škôl siedmich ročníkov vo veku 12 rokov, ktorí v jednotlivých prevádzkach overovali, či im alkohol a cigarety predajú. Do prevádzok, kde deťom predali uvedený tovar, študenti privolali hliadku polície a podali na mieste oznámenie o priestupku. Prevádzkam boli udelené blokové pokuty. Akciu pripravil Marián Brtko v spolupráci s inými subjektmi v meste. Bola súčasťou Týždňa boja proti drogám.

» Gregoriánsky chorál z pohľadu odborníkov

Medzinárodná konferencia s názvom Gregoriánsky chorál v súčasnej liturgickej praxi pripravila od 26. do 28. októbra Katedra hudobného umenia Pedagogickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku. Zúčastnili sa na nej odborníci zo Slovenska, Poľska, Maďarska, Rakúska a Talianska. Cieľom podujatia bolo jej cieľom zmapovať aktuálnu situáciu využívania gregoriánskeho chorálu v liturgii v jednotlivých krajinách Európy a ponúknuť konkrétné spôsoby zaraďovania gregoriánskych spevov do súčasnej liturgickej praxe. "Hlavným prínosom pre univerzitu i celé Slovensko vidíme v tom, že na základe výsledkov konferencie budeme môcť nadále pracovať na zveľaďovaní gregoriánskeho chorálu," povedal pre Zumag vedúci KHU Rastislav Adamko.

Odborníci v oblasti výskumu a praxe poukázali v Ružomberku na súčasné interpretačné trendy v oblasti gregoriánskeho chorálu. Zúčastnil sa na nej okrem iného aj významný predstaviteľ gregoriánskej metodológie Kees Pouderoijen z Rakúska či semiológ Nino Albarosa a Giacomo Baroffio z Talianska. Zo Slovenska na nej vystúpili zástupcovia KHU PF KU, ale aj Martin Šterbák z Košíc a Glória Braunsteinerová z Bratislav. Súčasťou trojdňového programu boli aj bohoslužby, modlitby večier a chorálový koncert.

Gregoriánsky chorál je jednohlasný latinský spev zboru alebo sólistov. Vyznačuje sa úspornosťou hudobných prostriedkov, vyučuje doprovod s hudobnými nástrojmi. Je prezentovaný aj voľným rytmom a deklamačným spevom. Chorálne spevy dôsledne sledujú členenie textu. Na katedre plánujú v budúcnosti pripravovať takéto konferencie každé dva roky.

(sita, ml)

(sita, ml)

aj 18-minútový dokumentárny film o Vlkolínci. Zároveň boli zhotovené aj propagačné banery pre spoločnú propagáciu lokalít UNESCO na Slovensku. V októbri sa v Ružomberku na tému Cesta UNESCO uskutočnil aj seminár, kde boli lokality bližšie predstavené. Katalóg je nepredajný, jednotlivým subjektom cestovného ruchu je distribuovaný iba prostredníctvom partnerských miest, cez informačné centrá, Ministerstvo kultúry (MK) SR, komisiu UNESCO a SACR. V Ružomberku je možné ho získať na požiadanie v Informačnom centre a tiež vo Vlkolínci.

Na vydanie fotokatalógu a filmu sa podieľal Mestský úrad v Ružomberku a Slovenská správa jaskýň v Liptovskom Mikuláši. Finančne ho podporili z programu Obnovme si svoj dom MK SR a mesto Ružomberok. Projekt stál približne 300-tisíc korún. Na príprave vydania fotokatalógu sa podieľali Jaroslav Maga, Ľubomír Schmid, Peter Svrček, Pavel Scheer a Karol Klvaček. V náklade 1200 kusov ho vytlačil Repro servis v Liptovskom Mikuláši.

(sita, ml)

» Lokality UNESCO na Slovensku propaguje nový katalóg

Propagovať lokality UNESCO na Slovensku má nový fotokatalóg Cesta UNESCO 1, ktorý nedávno vydal Mestský úrad v Ružomberku. "V knihe sme sa snažili použiť fotomateriál, ktorý ešte neboli publikovaný," uviedol projektový manažér mesta Pavel Scheer. Jednu tretinu 36-stranového katalogu tvoria fotografie z pamiatkovej rezervácie ľudovej architektúry Vlkolíneč a v ďalších dvoch tretinách sa nachádzajú fotografie z Bardejova, Banskej Štiavnice a pamiatok v okolí Spišského Podhradia. V katalógu je zaradená aj jediná prírodná pamiatka UNESCO na Slovensku - jaskyne Slovenského krasu.

Vydanie katalógu sa stalo súčasťou projektu, v rámci ktorého bol natočený

» V Ružomberku začala vysielať prvá súkromná televízia TV Ruža

Po dvojtýždňovom skúšobnom vysielači spustila svoje vysielačie prvá súkromná televízia TV Ruža. Založil ju bývalý odborový podpredseda OZ Papier spoločnosti Mondi Business Paper SCP, a. s. Jozef Daniš. Rozbehnutie televízneho vysielačia stálo približne 6,2 mil. korún. Investíciu pokrývajú jeho osobné zdroje a úvery. Televízia bude vysielať 24 hodín denne, sedem dní v týždni. TV Ruža sa bude orientovať na občanov Ružomberka. "Jej cieľom je prinášať aktuálne spravodajstvo a publicistiku z mesta a zabezpečiť tým zvýšenú informovanosť," povedal majiteľ a držiteľ licencie Jozef Daniš. Programovú štruktúru bude tvoriť spravodajská relácia, besedy, publicistická relácia Rady občanom, klub mladých a ďalšie programy. Nová televízia bude mať aj infotext, kde si diváci nájdú informácie rozličného charakteru. Podľa Daniša v nej budú mať možnosť prezentovať sa aj začínajúci autori a ľudia z rôznych

sfér života. V TV uvažujú aj nad vysielačím dokumentárnych filmov vo vlastnej réžii a prezentácií kvalitných videí od občanov. V redaktorskom tíme sú novinár Martin Mázor a naši mladí študenti žurnalistiky z Filozofickej fakulty Katolíckej univerzity v Ružomberku. TV Ruža bude vysielať cez káblové rozvody. Rada pre vysielačie a retransmisiu jej schválila licenciu na 12 rokov vysielačia. Majiteľ Daniš sa nazdáva, že televízia bude v budúcnosti vysielať aj cez internet a príjem zabezpeči aj terestricky a digitálne. Jej financovanie chce zabezpečiť zo zisku z predaja reklamy a predaja vysielačieho času. V meste má koncom roka vzniknúť aj mestská TV Ružomberok. Vysielať by mala začať v januári 2007. Na dolnom Liptove tak budú pôsobiť dve televízie. Okrem nich pôsobí lokálna televízia TV Liptov v Liptovskom Mikuláši, ktorá si nedávno pripravila rok od spustenia svojho vysielačia.

(sita, ml)

» V Ružomberku založili Medzinárodnú vedeckú radu katolíckych pedagógov

Podpisom zakladajúcej listiny založili 29 novembra Medzinárodnú vedeckú radu Katolíckych pedagógov (MVR KP) pri Pedagogickej fakulte (PF) Katolíckej univerzity (KU) v Ružomberku. Ako informoval Zumag dekan PF KU prof. Amantius Akimjak, vytvorili ju zástupcovia z piatich európskych štátov. Svoje zastúpenie v nej má Slovensko, Poľsko, Maďarsko, Česká republika a Ukrajina.

Zo Slovenska sú v rade prof. Ján Duda, prof. Amantius Akimjak a prof. František Dlugoš. Nominoval ich predseda Konferencie biskupov Slovenska, spišský diecézny biskup Mons. František Tondra.

Program založenia a prvého zasadnutia prebiehal v Kostole Povýšenia svätého Kríža na Námestí Andreja Hlinku a v priestoroch rektorátu KU. MVR KP sa bude podieľať na výskumno-vedeckých úlohách. Vo veciach pedagogiky a pedagogickej činnosti dekanu PF KU bude plniť funkciu jeho poradného orgánu. Podľa rektora KU prof. Borisa Banáryho má jej vytvorenie pozitívny dopad pre vývoj pedagogického vzdelávania a manažment jeho kvality.

Cieľom MVR KP pri PF KU v Ružomberku bude pripravovať nové študijné programy, nové

Slávnostné otvorenie v orgánovej miestnosti na rektorate KU – zprava prodokan z PF KU prof. Anton Fabian, dekan PF KU v Ružomberku prof. Amantius Akimjak, rektor KU prof. Boris Banáry, Veľký kancelár KU Mons. Alojz Tkáč, Mons. Ján Graubner – metropolita moravský a arcibiskup olomoucký, sandomiersky sídelný diecézny biskup prof. Andrej Dzieda z Poľskej republiky a prorektor pre vzdelávanie a výchovu KU prof. Ľubomír Stanček

učebné texty a skriptá v oblasti katolíckej pedagogiky, pripravovať odborné posudky a rádiť v rámci V4 a Ukrajiny v oblasti odboru katolícka pedagogika. Chceme vytvoriť dialóg medzi jednotlivými univerzitami a tým podnietiť vzájomnú spoluprácu pri vytváraní didaktík k jednotlivým predmetom učiteľských smerev, povedal Akimjak.

(www.tkkbs.sk, ml)

» Schindlerovej vianočný koncert

text: Marie Melníková
foto: Ladislava Melníková

V bratislavskom PKO privítala v utorok 21. 11. 2006 Martina Schindlerová deti z diagnostického ústavu, svoj fanklub a známych na svojom premiérovom vianočnom koncerte. Koncert sa začal krátko po 19:00 hodine, keď na pódiu vystúpila finalistka prvého ročníka Superstar a odštartovala známou piesňou Anastacie - Left outside alone. Po nej nasledovalo Martinine krátke privítanie hostí na koncerte. Rýchlym spádom pokračovala vo svojom pripravenom speváckom repertoári. V dvoch skladbách Schindlerovú doprevádzal na klavíri slovenský klavirista Richard Rikkon. Pri príležitosti koncertu odovzadla Martine Schindlerovej porotkyňa z prvého ročníka Superstar Lenka Slaná platinovú platňu za 10 000 predaných kusov z jej albumu Patríme k sebe. Schindlerovú hudobne podporovali štúria hudobníci na bicích, varhanoch, a dvoch basgitarach. V speve jej pomáhali tri vokálne speváčky. Prvú a druhú časť koncertu spestrila trojica mladých talentovaných slovenských huslistiek, ktoré predviedli, aká nádherná môže byť klasická hudba v kombinácii s modernou. Pred druhou časťou Martina vysvetlila, prečo ide o vianočný koncert s mesačným predstihom: „Ide o moje prvé podujatie takého typu, cítim to ako vďaku Vám všetkým. Vyžýval ma aj môj fanklub, ktorému tiež dákujem“. Repertoár Schindlerovej pozostával z piesní, ktoré spievala v jednotlivých kolách Superstar a objavili sa i piesne z jej albumu. Martina prezradila, že pripravuje nový album na záver koncertu rozvášnila skvelé publikum jej najznámejšou piesňou Je t` aime. To ju po skončení programu zahrnulo kyticami kvetov za dobre odspievaný výkon.

» Diabol nosí Pradu

text: Eva Okoličániová

Čerstvá absolventka žurnalistiky má to šťastie / smolu, že ju ako inteligentnú, zle oblečenú a akože tučnú prijme sama šéfka prestížneho módneho časopisu Runway. Keďže dievčina štíhlymi „micinkami“ v značkovom oblečení vždy opovrhovala a mienila sa venovať serióznej žurnalistike, prácu v Runway berie „len“ ako príležitosť preraziť. A tak sa zrazu ocitne vo svete známych mien, arogancie a vkuša, kde je vychudnutosť a nejedenie normálne až žiaduce a kamarát vám bez výčitiek „vrazí kudlu do zad“. Všetci sa jej smeju aká je nemožná a zamietajú s ňou, až raz...prekvapenie...sa dievča uvedomí, začne sa obliekať „ako sa patrí“ a úspechy na seba nenechajú dlho čakať. Ale nič nie je dokonalé, a tak sa novej Emily začne rúcať súkromný život., chuderke, a musí si vybrať. Starý, seriózny život s časom pre seba a „starým“ frayerom alebo život nový v šialenom tempe, bez súkromia, ale značkový a s novým, o nič horším chlapom. Prečo si túto Popolušku po novom a americky pozrieť? Okrem typických amerických klišé – ovitých výtvorov, zakomponovaných do tohto „módnego ľaháku“, najväčším plusom je chvílkový pohľad na iný svet. Každá žena totiž aspoň v kútku duše túži nosiť veci, ktorých meno má cveng, mať trendy účes od odborníka a byť perfektne namaľovaná. Ak niektorá tvrdí, že nie, klame! No aj v americkej svete sa nájdu skutoční ľudia a problémy, s ktorými sa stretne aj bežný človek. Nezniesiteľná šéfka, problémy v práci, výčinky zanedbávaného priateľa, robota ver zus súkromie. Toto všetko máme na podnose, v americkej poňatí, prifarbené, no štýlové a efektné so skvelou hľbou a čistým obrazom. Scenáristi očakávane využili výčinky svedomia, prirodzeniu krásu, oľutovaný sex na jednu noc a Paríž ako tutovku. Myslím si však, že v každom americkej filme, čo má niečo spojené s Parížom, nemusí byť zákonite citát Gertrúdy Steinovej : „Amerika je moja vlast, Paríž môj domov.“ Som ochotná filmom odpustiť veľa – gýčový námet, prílišnú americkosť – no čo už s nimi, ale keď už na trh hodiť niečo, čo tu už párkrtá bolo, netreba to zase preháňať. Sklamaní budú všetci, ktorí čakajú nejakú hlbokú myšlienku, extrémne a nečakané vyvrcholenie, hoci aj z americkej komédie si človek niečo môže zobrať, ak sa trošku snaží čítať medzi riadkami. Odporúčam pozrieť si tento film začínajúcim žurnalistom – aby videli, že presadiť sa nie je ľahké, ale ani nemožné, nádejnym módnym tvorcom – presne pre to isté, ale aj všetkým, čo si myslia, že všetci hovoria o filme Diabol nosí bradu a P je len preklep – preto, aby zistili, že Prada a Dolce – Gabanna nie sú krčmy na Maui a všetkým chlapom – aby konečne pochopili, že jedna kabelka nájaz nestáči! 109 – minútová dávkva komercie – nikoho nezabije. That's all...

» Lovecká sezóna

text: David Juck
foto: internet

Vytvoriť počítačovo animovaný film, na ktorom by sa bavili detski i dospelí diváci, dnes už nie je nijaký problém a takýchto filmov je už dosť veľa. A to ich na nás ešte mnoho čaká! Najnovšie sa do našich kín dostala Lovecká sezóna. Na prvý pohľad úplne primitívny príbeh, v ktorom sa zdômánený medved' nevie prispôsobiť divocine. Počas prvých minút tento film môže pôsobiť ako isté kŕčovité klišé, ale netreba sa nechať tým odradiť. Však predsa len, keď sa už človek dostane do dejia, tak chce dopozeriať aj nejaký ten nekvalitnejší film. Týmto pravdaže nechcem dehonestovať Loveckú sezónu! I keď dvojica „veľkého a tvrdohlavého“ medveda Booga a „malého a ukecaného“ jeleňa Eliota, má mnogé paralely v iných takýchto filmoch. Spomeňme už len napríklad Shreka a Oslíka, alebo spočiatku Manňa a Sida z Doby Ľadovej. A to sú len tí najznámejší. Lenže práve u takýchto dvojíc, ktoré si spočiatku vôbec nesadnú, je úžasné sledovať ten vývin, z ktorého sa nakoniec vykľúčia kamaráti na život a na smrť. Ďalšie pozitívum, ktoré sa v tomto filme ukryva, je silná dávka parodie. Každá skupina zvierat hovorí svojim vlastným smiešnym jazykom, a v tomto by som chcel vzdať veľký hold slovenským hercom v dabingu, ktorí sa tejto úlohy bravúrne zhstili. Napríklad kačice hovoria francúzsky, bobri česky, a mňa osobne najviac dostali veveričiaci. Spolu so svojim hlavným veliteľom veveričiakom, ktorý hovoril tvrdým nemeckým akcentom, mi pripadali ako alúzia na Hitlera a jeho nacistov z druhej svetovej vojny!!! Pravdaže je to spravené tak, aby sa na tom smiali aj deti. Každopádne na záver len dodám, že Lovecká sezóna nie je nič iné, len ďalšie príjemné prekvapeňe do vašej animovanej filmotéky.

Sníval o práci športového novinára, no vyštudoval elektrotechniku. Po prevrate sa náhodou dostal do Lidových novín a novinársky chlebík ho odvtedy neomrzel. Tyká si s väčšinou politikov, tvrdí však, že v písaní pravdy mu nezabráni ani kamarátstvo. Idealista, ktorý verí, že na najvyšších miestach by mali byť slušní ľudia. O dnešných novinároch hovorí, že sú prázdní. K viere ho priviedli kamaráti na sídlisku a doteraz je preňho pokladom. Šéfredaktor .týždňa a externý spolupracovník Katedry žurnalistiky - Štefan Hrív.

Sporím sa, aby som odhalil pravdu

text: Jana Jurčišinová
Peter Kravčák

foto: Peter Kravčák, Filip Struhárik, internet

Kedy Vám napadlo – chceme byť novinárom?

Nikdy mi nenapadlo byť taký novinár, aký som. Keď som bol malý, chcel som byť športový redaktor. Bolo to ešte za komunizmu a vtedy nebolo možné byť slobodným novinárom.

Aká bola vaša cesta k tomuto povolaniu?

Stalo sa to v 1991 roku, keď môj kamarát Ivan Hoffmann (ten čo v novembri 1989 spieval pieseň Slúbili sme si lásku), vypadol z jednej akcie. Oslovil ma, či by som nešiel namiesto neho a nevyskúšal novinárčinu. Nebol som spokojný vo svojom zamestnaní na Elektrotechnickom ústave SAV. Šiel som tam a odvtedy som v tom už šestnásť rokov.

Spontánnosť zvíťazila?

Prišiel november 89 a zrazu bolo možné, aby sa ľudia, ktorí majú iný názor ako komunistický, vyjadrili. Od malička som rád písal. Bola tu možnosť, tak som ju využil. Je rozdiel byť novinárom vtedy (1991) a dnes? Zdá sa mi, že vtedy išli za novinárov zaujímaví ľudia. Bola to dôležitá doba, menil sa režim, menil sa štát a všetko. Bolo to vzrušujúce a prítahovalo to ľudí, ktorí mali nejaký sen o krajinе, v ktorej chcú žiť. Stali sa teda novinárm, aby tomu nejakým spôsobom

pomohli. Dnes žurnalistika priťahuje skôr ľudí, ktorí chcú byť slávni a obdivovaní. Sú priemerní, ale s prílišnými ambíciami. Vtedy to bolo kvôli veci, dnes je to kvôli výhodám.

Akú úlohu v tom zohráva talent?

Talent je oboch prípadoch potrebný. Ani tí, ktorí sú inak prázdní a nemajú čo povedať, by bez istého talentu neboli úspešní. V prípade dnešných novinárov však nie je talent používaný, ale zneužívaný.

Sú novinári bohatí a slávni?

Relatívne áno. Väčšinou sa však stane to, že tí novinári, ktorí to berú ako cestu k peniam zom a sláve, pri prvej dobrej ponuke opúšťajú novinárčinu. Dnes novinár zostáva novinárom iba krátko. Veľmi málo je ľudí, ktorí by chápali novinárstvo ako svoje poslanie. Skôr to berú ako prestupnú stanicu k úspechu.

Čo potrebuje novinár do svojej základnej výbavy?

Nemyslím si, že človek, ktorý je féravý a ide mu o dobro veci, môže byť rovno novinárom. Musí mať aj talent písat, talent sa pýtať a klásť zaujímavé otázky, talent hľadať v spletitej realite to podstatné. Byť dobrým novinárom znamená ísť proti väčšinovému názoru, povedať aj nepopulárne, niekedy až nebezpečné veci. A na to treba odvahu. Dobrý

novinár musí mať silu vytrvať za svojim názorom, aj keď je to neznesiteľné. Ani talent ani odvaha však nestačí, ak novinár dostačne nechápe súvislosti okolitého sveta. Musí mať zaujímavý pohľad na veci okolo seba. A to ide iba ak má zaujímavý duševný svet. Len potom môže vidieť veci inak ako ostatní.

Majú to novinári aj dnes?

Najmenej majú toho zaujímavého vnútorného sveta. Väčšinou sú to povrchní ľudia. Majú odvahu písat kontroverzné, držie veci, ale nevidí, žeby mali odvahu vystúpiť z radu a ísiť svojou cestou.

Novinári sú vraj často namyslení ľudia bez chrbtovej kosti. Je toto povolanie skutočne také deformačné?

Keď neexistovala staršia generácia novinárov, veľmi rýchlo sa stali známymi a dôležitými mladí ľudia, a to je veľké pokušenie. Človek musí sám v sebe spracovať, že aj keď ešte v podstate nemá nič za sebou, môže zrazu meniť svet. Poznám veľa novinárov, ktorých to úplne zdeformovalo. Podľahlí ilúzii, ktorú ponúka obrazovka a noviny, že človek je dôležitý. Je asi pravda, že medzi novinárm je viac namyslených ľudí, než inde. Toto povolanie má veľký potenciál poškodiť mladého človeka. A ak spyšnie, zničí ho to.

Vás to nejako deformovalo?

Určite. Občas si začnete myslieť, že svet je horší, než v skutočnosti, pretože nevidíte bežné radosti života, lebo na bežný život ani nemáte čas. Môže sa tiež stať, že sa človek stane cynický. Neprekvaipí ho, že niekto niečo ukradol, niekoho podviedol, zradil. V tomto zmysle ma určite to ovplyvnilo.

Čo vám novinárčina vzala a čo naopak dala?

Vzala mi pozitívny pohľad na svet. Musím sa veľmi snažiť, aby som sa naň pozeral pozitívne. Vzala mi tiež veľa súkromia. A asi mi vzala aj ilúzie o ľuďoch vrátane viacerých mojich kamarátov. Ale to už nie je len negatívna vec. Je dobré, ak je človek trochu realistickejší. Dalo mi to však zaujímavý život. Nepamätam sa, kedy som musel v práci robiť veci, ktoré ma nebavia. Nepochodím do práce s nechutou, naopak. Žurnalistika mi dala sebarealizáciu, robím to, na čo mám trochu talentu. A najmä – toto povolanie mi dalo pocit, že robím niečo zmysluplné. Žurnalistika má veľký potenciál meniť veci k lepšiemu.

Nikdy ste nemali chut' založiť si rodinu?

Rodina je vzťah, ktorý poskytuje dobro duši. A ja si celých šestnásť rokov kladiem otázku, či moja práca stojí za takúto veľkú cenu. Z toho, že ju zatial robím asi vyplýva, že áno. No nebude to tak do smrti. Nastáva obdobie, keď budem túto otázku riešiť. Ale nemám pocit, že byť 16 rokov naplno novinárom bol zlé rozhodnutie.

Majú to novinári bez rodiny ľahšie?

Ked' riešite nejaký problém, nemusíte sa bať o svoju rodinu. Ani ked' sa vám niekto vyhŕňa. Tiež nemusíte bojať o čas. Ak chcete mať dobrú rodinu, treba jej venovať čas, čo je ale väzny problém, keď ste novinár. Na druhej strane, ak máte depresiu a pocit, že nič nemá zmysel, v prostredí rodiny nájdete útechu, zázemie, v ktorom sa vyliečíte. Bez rodiny ste vydaný napospas sebe samému. Je to omnoho náročnejšie na dušu, lebo nemáte kde načerpať rodinné dobro.

Kde vy potom čerpáte tú energiu?

To vždy závisí od toho, aký ste typ človeka. Sú ľudia, ktorí sú citliví na konflikt a zlo. Tých by toto povolanie zničilo. Ja nie som taký typ. Baví ma odhalovať, že niekto nehovorí pravdu, baví ma protirečiť, baví ma spor. Ale samozrejme potrebujem ľudí, s ktorými zdieľam svet. Mám to šťastie, že mám okolo seba ľudí, ktorí dôverujem a celé tie roky to všetko nesieme spolu. Tretí zdroj je, že nie som sám. Do osemnásťich rokov som bol ateista a preto bol šok, keď sa mi otvoril svet viery a ten je pre mňa zdrojom sily. Odvtedy

mám hlboký pocit, že svet má zmysel, a že v jeho centre je osobné dobro.

Kto má zásluhu na tom, že ste sa stali veriacim?

Vyrastal som v Petržalke na sídlisku medzi všetkymi chalanmi. Jeden z nich začal chodiť do kostola. Rozprávali sme sa, púšťali sme si Pink Floyd, hovorili o filozofii, hádali sa, čo je na konci vesmíru. Cez tieto rozhovory a cez ľudí, ktorí chodili do kostola, som sa prvýkrát dostal k objavu, že Boh nie je staromodná vec. Tak som sa k nemu obrátil a on na moje prekvapenie odpovedal. Ste spolupracovníkom Konzervatívneho inštitútu

Máte blízko ku konzervatívnym pravicovým stranám?

Zdá sa mi, že delenie strán na pravicové a ľavicové vzniklo z vnútenia ľavicových strán. Áno, v realite sa to tak javí, že podporujem konzervatívne strany. Ale v strednej Európe je to občas tak, že ľavicové strany podporujú reformy, ako Bokros v Maďarsku. Bránil som trochu tomu, že my sme „pravicoví“. My sa snažíme podporovať veci, ktoré fungujú a sú rozumné. Že sú väčšinou o slobode, úcte k tradícii a osobnej zodpovednosti, je iná vec.

Ako vidíte smerovanie Slovenska po tohtoročných volbách?

Osem rokov tu bol typ vlády, ktorý urobil reformy a ľahké rozhodnutia, ale bolo v tom aj veľa korupcie a prešlapov, ktoré to všetko skompromitovali. Je zdravé, ak sa vlády vymenia, aby si reformátori nenamýšľali, že

ibez nich sa zrúti svet. Ja som neočakával od dnešnej vlády, že bude dobrá, takže nie som sklamaný. Ale zatial' to ešte nie je katastrofa ako v rokoch 1994–1998.

Čo treba mať z vlastnosti novinára, ktoré ste vymenovali, aby sa človek stal napríklad spolupracovníkom .týždňa?

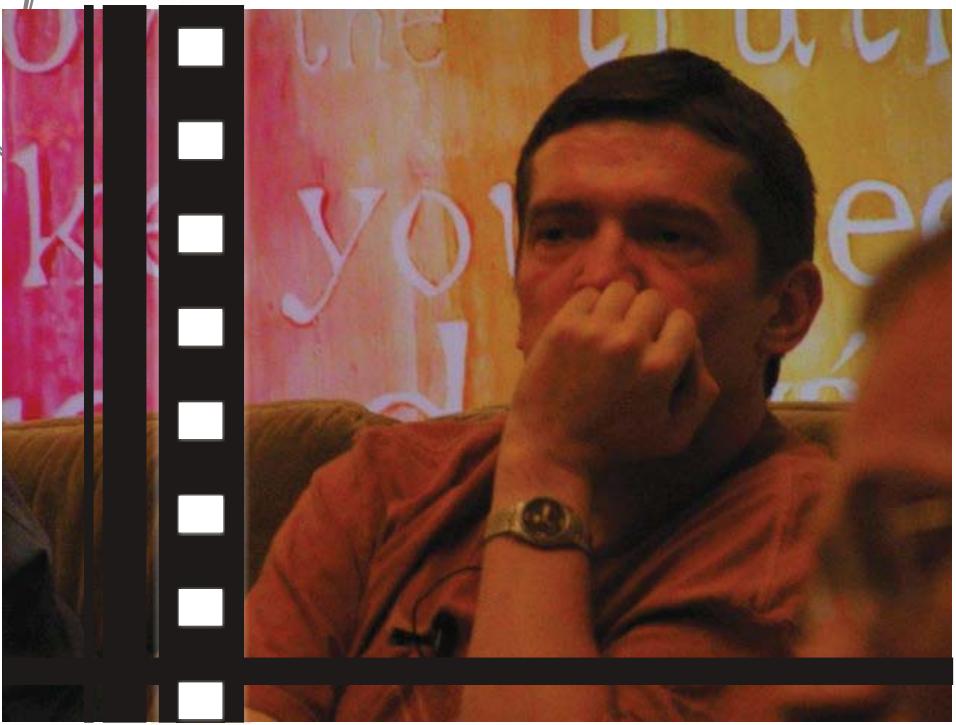
Ja som mal v novinárskom živote šťastie, že som vždy pracoval s ľuďmi, ktorých som si vážil. V Lidových novinách aj Slobodnej Európe pracovali bývalí disidenti a ja som vedel, že kvôli svojmu názoru radšej išli do väzenia, než by ho odvolali. Toto šťastie mám dodnes – ak som s niekým spolupracoval, musel som si ho vážiť. Tak je to aj v .týždni.

Čo pre vás znamená .týždeň a čo Pod lampou? Ktoré z týchto médií máte radšej?

Obe rovnako. Obe neboli a sú, obe sme založili na zelenej lúke. V televízii je to o tom, že sa pýtam, v .týždni píšeme a vytvárame priestor pre istý typ uvažovania. Oboje má svoje čaro. Televízna relácia má čaro v živom vysielaní, lebo ak vznikne bezprostredná atmosféra, udeje sa niečo neopakovateľné. V novinách je čaro v tom, že všetko je sice povedané, ale my máme priestor povedať to nak a vytvoriť tak trochu iný pocit.

Čo je ľahšie pripraviť?

Najťažšie je každý týždeň prísť s niečím novým. Stále znova prichádzať so zaujímavým pohľadom či témovem bez ohľadu na to, či ste chorý, vyhorený, unavený. Výhoda však je, že v oboch médiach som obklopený dobrými a zaujímavými ľuďmi.

Ste preslávený priamymi a jednoduchými otázkami. To známe podlampovské „Prečo?“ vždy dosiahne odpoved?

Deti sa stále pýtajú, prečo. Nám dospelým sa zdá, že vieme ako veci fungujú. Ale nie je to tak. Ja si myslím, že práve tie detské otázky sú najzložitejšie. Kladiem ich preto, lebo naozaj neviem „prečo“. Čaro je v tom, že aj tých najsuchších ľudí tá atmosféra a otázka vyprovokuje k tomu, aby povedali niečo iné ako bežne. Ked' dnes niekto povie „neviem“, mnohí si myslia, že je nevzdelaný, nejaký „looser“. To „neviem“ sa však Pod lampou stáva aj u najvzdelanejších ľudí. V tej chvíli si všetci uvedomíme, ako málo vieme o našom svete.

Média vždy niekomu patria a jeho názor či presvedčenie je potom často cítiť. Myslite, že je týždeň v tomto iný?

Ja si myslím, že je úplne iný. Za svojho pôsobenia v médiach som sa ešte nestreltol s tým, že by mi niekto diktoval, čo môžem a nemôžem napísat. V každom médiu to bola moja podmienka. Majitelia to vždy rešpektovali.

My sme začali pred dvoma rokmi a predali sme osiem tisíc výtlačkov. Za dva roky predávame viac ako dvojnásobok. V slovenských pomeroch je to aj podľa expertov veľký úspech. Raz ste sa charakterizovali ako vášnivý, trochu čudný idealista.

To napríklad znamená, že pre mňa sú dôležité zrady. Ked' niekto zradí, ja si to veľmi dlho pamätam. V politike aj inde, ak niekto niečo také urobí, ja si to budem pamätať aj po pätnástich rokoch. Potom to pripomínam v článkoch a neverím len tak ľahko, že je už iný. Verím v ideál z roku 1989, že si budeme túto spoločnosť spravovať sami a budeme to robiť slušne. Toto podľa mňa nebola naivita. Stále si preto „idealisticke“ myslím, že slušní ľudia patria do politiky. Čím viac, tým lepšie.

Ste zakladateľ, šéfredaktor novín, máte vlastnú TV reláciu. Čo je vaším cielom teraz?

Ked' zomrel Karol Ježík, Milan Šimečka išiel robiť do Sme a ja som sa stal šéfredaktorom Domina. Nechcel som byť ani šéfredaktorom týždňa, no nebol tu taký časopis, tak som ho založil. Bola za tým len moja ambícia, aby také noviny existovali. Nemám ani teraz pocit, že som niečo dosiahol a už je nuda. To, čo ma pri médiach držalo od začiatku, bola fascinácia, že môžem hľadať pravdu a vyslovovať svoj názor slobodne.

Vyštudovali ste elektrotechniku, ktorá vás nebaivila...

Nechcel som ísiť na dvojročnú vojnu. Vedel som dobre matematiku a na technické školy sa nehlásilo veľa ľudí. Tam ste preto nepotrebovali mať komunistické známosti. Ale z toho vyplýval aj môj vzťah k štúdiu. Nebol som dobrý študent, nebaivilo ma to. Mnohé skúšky som urobil vďaka opisovaniu. Ale dodnes

tých päť rokov vidím ako skvelú dobu, lebo človek má čas na to aby sa niečo naučil o svede a o tom, ako v ňom veci fungujú.

Ako ste sa dostali k vyučovaniu na KU?

Nepamäťam si presne. Pred dvoma či troma rokmi som tu bol na nejakej diskusii. Nieko sa opýtal, či by som sem nechodil prednášať. Bez rozmyslu som súhlasil.

Baví vás to?

Ked' máme so študentmi diskusie, vždy znova ma prekvapí vnútorný svet mladých ľudí. Kladú idealistické aj cynické otázky. Fascinuje ma, čo všetko je v ľuďoch. Zaujímavé je najmä to, že študenti sa nehrajú, zatiaľ pove dia priamo, čo si myslia.

Aké meno má v Bratislave Katolícka univerzita?

Nedostali sa ku mne žiadne reči, ale od začiatku som si o bratislavskej žurnalistike myslel, že je to úplne zbytočná škola. Ružomberok je lepší.

Môže byť väčší problém presadiť sa ako novinár z Ružomberka ako z Bratislav?

Nie je nevyhoda študovať v Ružomberku. V médiach sa nikto nepýta, kde ste študovali žurnalistiku. Je to úplne irelevantné. Dôležité je, čo viete, či viete zaujať, postaviť problém,

nапísať zaujímavý článok. Študenti z Bratislavu majú média po ruke, to je pravda, ale keď niekto chce byť novinárom naozaj, z celej duše, potom je vzdialenosť smiešna prekážka.

Aké sú vaše zverejnitelné neresti?

Novinár je vlastne stále v práci. Výsledkom je, že po týždni potrebujete novinársky svet dať aspoň na chvíľu úplne preč. V piatok večer väčšina novinárov úplne vypustí prácu a ide sa do krčmy. Nerest' teda je, že sa vypije dosť veľa piva a celá sobota je potom prespatá...

AKADEM : Budme svet(l)om...oo

V tretí novembrový víkend / 17. – 19. 11. 2006/ bol cieľ cesty pre viac ako osemsto študentov jasný. Nie nemýl'te sa, nešlo o stáhovanie národov, ale od piatku do nedele sa v meste celulózy a papiera konal už 15. ročník stretnutia vysokoškolskej mládeže pod príznačným názvom Akadem. Nešlo o obyčajne stretnutie plné vysoko-racionálnych myšlienok a názorov, išlo o niečo

text: Jana Graňáková

foto: Antn Kulan

Tohtoročný Akadem sa niesol v duchu myšlienky "Tvoje slovo je svet/lom pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch." /por. Ž 119, 105/ A prečo svet/lom? Nie, nejde tu o tlačiarenského škriatka, ale o známy citát z Biblie budte svetlom. Túto myšlienku použil ako ústredné motto aj Sväty Otec Benedikt XVI. v posolstve mladým pri príležitosti ich 21. svetového dňa Mládeže. Ide len o zámer organizátorov, ktorí touto slovnou hračkou chceli poukázať, na to, aby sme boli nielen svetlom Božieho slova, ale tiež prinášali pokoj a radosť v prostredí kde žijeme, študujeme.

Už pätnásť rokov ubehlo odvtedy, čo sa v Banskej Bystrici po prvýkrát stretli študenti rôznych vysokých škôl z celého Slovenska. Krátko po vzniku Univerzitných pastoračných centier (UPC) u študentov čoraz viac pretrvávala potreba stretávania sa, zdieľania každodených radostí i starostí. A práve to bolo impulzom resp. jeden z hlavných dôvodov, ktoré podnietili vznik Akadem-u.

Toto podujatie každoročne zastrešuje Združenie kresťanských spoločenstiev mládeže v spolupráci so zástupcami jednotlivých Univerzitných pastoračných centier a Radou pre univerzity Konferencie biskupov Slovenska.

Tento ročník oproti predchádzajúcim priniesol niekoľko pozitívnych zmien, a to hlavne priestorových. Tie si vyžiadali pribúdajúci počet študujúcej kresťanskej mládeže. Program sa tento rok presunul z priestorov Filozofickej fakulty KU do športovej haly Konia-

reň.

Pätnásť ročník otvorila sv. omša vo farskom kostole sv. Ondreja. Hlavným kazateľom bol grécko-katolícky kňaz Jozef Maretta, ktorý si vďaka svojej spontánnosti získal sympatie a priazeň mnohých. Otec Maretta vo svojej homilií poukázal na myšlienku byť svet/lom. Ale tiež, aby sme počúvali boží hlas vo svetle evanjelia. Priblížil tiež sedem krokov uponíženia Božieho syna, pretože „Tí čo sa povyšujú budú ponížení, tí čo sa povyšujú budú povyšení“, dodáva na záver.

Piatkový program pokračoval v športovej hale Koniařen, kde účastníci pod vedením šesťdesiatich animátorov z deviatich UPC spolu vytvorili viac ako päťdesiat skupinek - malých spoločenstiev. Poslaním animátorov bolo starať sa o zverené skupinky. Navzájom sa spoznať, prehliubiť duchovné témy a zažiť spoločenstvo. V srdci každého človeka je túžba po vzťahoch s ostatnými ľuďmi, potreba stretnutia sa. Práve takéto malé spoločenstvá ponúkli priestor, kde sa možno zdieľať, či konfrontovať svoje názory na život, vieru.

Piatok večer už tradične patril rozprávke. Ved' aký by to bol akademácky večer bez Večerníčka? Tento rok jednotlivé UPC stvárno-

vali známu slovenskú rozprávku o Jankovi Hraškovi, ktorá sa stretla s veľkým záujmom. Postupne sa predstavilo UPC zo Žiliny, Martina, Prešova, Nitry, Košíc, Trenčína, Banskej Bystrice, Trnavy, Bratislavu, Liptovského Mikuláša a Zvolena. Hostiace domáce UPaC Jána Vojtaššáka v Ružomberku na záver svojej vtipne vystavanej scénky si spoločne s vdačným publikom zaspievalo živio a pripilo so zdravotne nezávadným Acidokom, na počesť jubilejného ročníka tohtoročného Akademu.

V bohatom programe si mohol prísť každý z účastníkov na to svoje. Napokon bolo si aj z čoho vyberať. Okrem bohoslužieb vo farskom kostole sv. Ondreja, to boli tiež podnetné prednášky spojené s diskusiou kňaza Antona Červeňa a redemptoristu

Michala Zamkovského. Nechýbala ani práca v skupinkách a workshopy. Sobotný večer patril koncertu v podaní gospelovej skupiny Rieka života spojený s chválami, ale tiež Tai-

s vyloženou sviatostou oltárnou v Jezuitskom kostole Povýšenia sv. Kríža, ktoré dalo dôstojnú bodku za sobotným programom. Poľa vyjadrenia niektorých účastníkov bol tohtoročný program oproti minulému lepší. Hovorí sr. Henrieta: „Boli to nielen hodnotné prednášky, ale aj práca v skupinkách v atmosfére otvorenosti.“

Medzi študujúcou akademickou mládežou bol neprehliadnuteľný indický misio-

nár Joh-

nny, ktorý žije a pracuje v bratislavskom UPC len niečo vyše desiatich mesiacov. Bolo obdivuhodné, ako sa za relatívne krátky čas naučil bez väčších problémov po slovensky. Opýtali sme sa ho teda, čo mu dal tohtoročný Akadem. „Ukázal mi ako mladí ľudia na Slovensku žijú svoju vieru v Cirkvi a medzi ľudmi. Počul som, že tu bol komunizmus a som rád, že aj tak dokážete pekne žiť svoju vieru.“

O svoj pohľad na mladých ľudí sa pre Zumag podelil aj kňaz Anton Červeň. „Mladí ľudia sú úzasne krásny a čistý. Nadchla ma ich koncentrácia pri modlitbe. Je iná, akú mali naši dedovia. Je tu nová postmoderná cesta, ktorá nás má osloboodiť od pohľadu na tradíciu. Rozvinúť to, čo je dynamicke a živé. A tretia

: v mladosti nie je dobré. Pretože keď sa budeš : obzerať dozadu, nikdy neprepreješ mladosť. : Nebojte sa dávať si veľké ciele. A napokon : uveriť nádeji. Ako povedal svätý otec : v Kolíne vytvárať civilizáciu lásky. To nie je : utópia.“ Červeň vyjadril tiež presvedčenie, : že láska je vždy silnejšia ako mienky a hypotézy.

Medzi pozvanými hostami nechýbal ani kňaz Marián Kuffa, ktorý bol tiež hlavným celebrantom sobotnej sv. omše. Kňaz, pôsobiaci na fare v Žakovciach, pomáha chorým, postihnutým, bezdomovcom, sirotám, slobodným matkám, bývalym väzňom. Mladým ponúkol pohľad na osobné svedectvo jeho viery a života. Vo svojej homilií apeloval na mladých, aby nezabudli stať sa nielen vzdelanými, ale i mûdrými. Vyzval tiež k pokore a pravdivosti, pretože len „pokorný človek je pravdivým“ dodáva.

V nedelu pripravili organizátori opäť prácu v skupinkách a evanjelizačné divadelné pásmo Jano s Vladimírom

Špurekom. Pásмо je prvým kresťanským profesionálnym divadlom na Slovensku. Vzniklo v roku 1993. Stretnutie vysokoškolskej kresťanskej mládeže vyvrchilo slávnostou nedeľou sv. omšou vo farskom kostole sv. Ondreja. Celebroval ju pomocný biskup Bansko-bystrickej diecézy Mons. Tomáš Galis, ktorý je okrem iného zodpovedný za pastoráciu študentov. Vo svojej homilií vyzval mladých k tomu, aby dbali na vytváranie osobného vzťahu s Bohom i blížnymi. „Žite a robte všetko tak, aby sa Vám každý deň započíta“. V závere sv. omše dostal od mladých symbol tohtoročného Akademu v podobe žiarovky. Aby tak, ako žiarovka tiež prináša svetlo. Okrem žiarovky vyjadrujúcou svetlo, ktoré máme prinášať medzi ľudí, to bola aj symbolická 1,5 metra vysoká papierová pätnástka na ktorú sa počas Akademu mohli študenti podpísat. Mladí v tom vyjadrili rozhodnutie kráčať vo svetle Božieho slova a zároveň dajú odpoved' na hlavné motto celého Akademu, ktoré ich vyzýva, aby boli svet(l)om. A čo dal tento ročník jeho účastníkom? Čo si z neho odnášajú? Otec Štefan: „ Hodnotím ho veľmi pozitívne. Veľká hala, kde bol priesitor na stretnutie. V čom vidím význam? V stretnutí mladých, krásnych a inteligentných ľudí, ktorí môžu byť vzájomne pre seba darom.“ Ľubo: „Dokázal priblížiť normálne reálny život a ukázal, kam by sa mala uberať naša cesta. Akadem má určite svoje miesto na Slovensku aj medzi študentmi. Je to hlboké svedectvo do nasledujúcich dní.“ Palí nepáli: „....myslím, že to bude mať pozitívny dopad na našu univerzitnú spoločnosť.“ Janko: „Atmosféra je perfektne rodinná. To ako sa mladí ľudia dokážu medzi sebou rozprávať som dávno nezažil.“

TAKMER VŠADEPRÍTOMNÉ New Age (Nový vek)

Možno pre mnohých známy pojem, možno pre mnohých nie, ale pritom aj tí „nevedomí“ často používajú prvky, ktoré patria k New age (ďalej NA). Pravdepodobne sú mnohí aj medzi študentmi Katolíckej univerzity. Pozrime sa teda bližšie, čo NA v skutočnosti je.

text: Monika Kureková

foto: internet

Co je NA: Jeho názov sa rozšíril vďaka rozenkruciánstvu a sloboodomurárstvu cez francúzsku a americkú revolúciu, ale obsahom je formou západného ezoterizmu. Charakterizuje ho odmietanie osobného Boha. Silný trend v modernej západnej kultúre vytvárajúci priestor pre NA, bolo prijatie Darwinovej evolučnej teórie. Tá so zameraním sa na duhovné mocnosti a sily prírody vytvorila veľkú časť toho, čo dnes nazývame teóriou NA. Nie je hnutím v zmysle, aký sa prisudzuje výrazu „náboženské hnutie“, ani v zmysle, v akom sa chápú termíny „kult“ či „sekt“. Kedže je v mnohých kultúrach a v oblastiach, ako hudba, film, semináre, duhovné cvičenia, terapie a iných, je rozširenejší a neformálnejší, ako spomínané hnutia. Možno ho opísť ako moderné znovuoživenie pohanských náboženstiev, v ktorých sú primiešané východné náboženstvá, moderná psychológia, filozofia a veda. Symbolmi tohto „hnutia“ boli známy woodstocký festival v New Yorku (1969) a muzikál Vlasy (pieseň Vodnár). Pre mnohých sa výraz NA vzťahuje na prelomový bod v dejinách. Podľa niektorých astrológov sme žili vo veku Rýb, kedy vládlo kresťanstvo, ale tento vek má byť v treťom tisícročí nahradený vekom Vodnéram. Medzi tradície NA patria egyptské okultné praktiky, kabala, ranokresťanský gnosticismus, sufizmus, druidská múdrost, keltské kresťanstvo, stredoveká alchémia, renesančný hermetizmus, zenbudhizmus, yoga atď. Jedným z najbežnejších prvkov spirituality NA je fascinácia mimoriadnymi úkazmi. Alternatívne terapie si tiež získali nesmiernu popularitu. Tvrdí sa, že prepojenie medzi

psychickou a fyzickou stránkou človeka sa nachádza v imunitnom systéme a v indickej systéme čakier. NA propaguje mnoho liečebných praktík, ako sú akupunktúra, biofeedback, chiropraktika, kinezioterapia, homeopatia, iridológia, masáže a bodywork (ergonómia, Feldenkraisova metóda, reflexológia, rolfing, terapeutický dotyk, atď.), meditácia a vizualizácia, psychické uzdravovanie, liečenie pomocou kryštálov, kovov, hudby alebo farieb, reinkarnačné a stravovacie terapie, rebirth ing (znovuzrodenie), holotropné dýchanie, hypnóza, mantry, spánková deprivácia, transcendentálna meditácia, atď. Zdá sa, že ľudí pritiahujú najmä netradičné terapie alebo praktiky, pričom sa nepýtajú, čo sa za nimi skrýva. Napríklad tí, ktorí využívajú aromaterapiu,

alebo počúvajú hudbu NA, sa zvyčajne zaujímajú len o účinky týchto prostriedkov na ich zdravie a pre ich

dobro. Len malá časť z nich hlbšie študuje NA. Treba poukázať aj na to, že NA má so skupinami s medzinárodným vplyvom spoločný cieľ: potlačiť či prekonať jednotlivé náboženstvá, a tak vytvoriť priestor pre univerzálné náboženstvo, ktoré by zjednotilo celé ľudstvo. S tým je späť aj úsilie inštitúcií vytvoriť globálnu etiku, ktorá by odrážala globálnu povahu súčasnej kultúry, ekonomiky a politiky. Princípy myšlenia NA: Základným prvkom NA je panteizmus. Alchémia, astrológia a prvky tradičného ezoterizmu boli doplnené skúmaním

kauzálnych zákonov, evolucionizmom, štúdiom náboženstiev a psychológiou. Podľa Woutera Hanegraaffa Jung prispel k „sakralizácii psychológie“, ktorá sa stala dôležitým prvkom myšlenia a praxe NA. Výsledkom bol súbor teórií, ktoré umožňovali hovoríť o Bohu, pričom sa myšlelo na vlastné psyché.

NA a kresťanstvo: Mnohé hnutia, z ktorých NA čerpá, sú výslovne protikresťanské. Podľa NA ľudia podliehajú určujúcemu vplyvu hviezdi. Osudom človeka sú postupné reincarnácie duše do tel. NA preberá náboženské praktiky východných náboženstiev a reinterpretuje ich tak, aby to vyhovovalo západnému človeku. To má za následok odmietnutie pojmov „hriech“ a „spásu“, ktoré sú nahradené morálne neutrálnymi pojvmi „závislosť“ a „zotavenie“. Boh: Podľa NA je neosobnou energiou, či súčasťou vesmíru. Božstvo je v každom bytí a hľadá sa vo vlastnom vnútri. V kresťanstve je Boh sám v sebe osobný – Otec, Syn a Duch Svätý – a stvoril svet, aby sa mohol o život deliť so stvorenia

mi. Chce ľudí urobiť schopnými odpovedať mu, poznáť ho a milovať oveľa viac, ako by boli schopní sami od seba.

Ježiš Kristus: Literatúra NA Ho predstavuje ako jedného z mudrcov, či zasvätencov. Ježiš sa nepovažuje za jediného Krista a Jeho smrť na kríži sa buď popiera, alebo reinterpretuje tak, že Kristus nemohol trpieť. V kresťanstve je Ježiš Kristus syn Márie a Boží Syn, pravý Boh a človek, jediný Spasiteľ sveta. Za nás bol ukrižovaný, pochovaný, ale v 3. deň vstal z mŕtvych.

Spása: Klúčovými slovami v NA sú sebanaplnenie a sebaspenie. Chápanie ľudskej prirodzenosti v NA je pelagiánske. Podľa kresťanov spásu závisí od spoluúčasti na Kristovom utrpení, smrti a zmŕtvychvstaní a od osobného vzťahu s Bohom, nie od nejakej techniky.

Tradície NA vedome a zámerne zastierajú skutočné rozdiely medzi Stvoriteľom a stvorením, ľudstvom a prírodou, náboženstvom a psychológiou, subjektívnu a objektívnu realitu. Zosnulý pápež, Ján Pavol II., uznával niektoré pozitívne stránky tohto smeru, ako je „hľadanie nového zmyslu života, eko-logiccká citlivosť a túžba prekročiť racionalné náboženské cítenie“. Na druhej strane však upozorňoval veriacich na niektoré dvojznačné prvky, ktoré sú nezlučiteľné s kresťanskou vierou. Musí sa, žiaľ, priznať, že jestvujú i prípady, keď sú katolícke centrá spirítuality aktívne zapojené do šírenia religiozity NA v Cirkvi. Mnohí sú presvedčení, že keď si „požičajú niečo“ z orientálnej múdrosti, nehrozí im nebezpečenstvo.

Vybrané pojmy NA: Eneagram: Diagram zložený z kruhu s 9 bodmi na obvode, spojenými v kruhu trojuholníkom a obrazcom so 6 vrcholmi. Pôvodne sa používal na veštenie, ale preslávil sa až ako symbol systému klasifikácie osobnosti, ktorý obsahuje deväť štandardných charakterových typov. Ezoterizmus: Vzťahuje sa na utajený predmet poznania, dostupný len skupine zasvätencov. Osoby sú vyzvané vydať sa na „vnútornú

cestu“, aby v sebe objavili „božskú iskru“. :

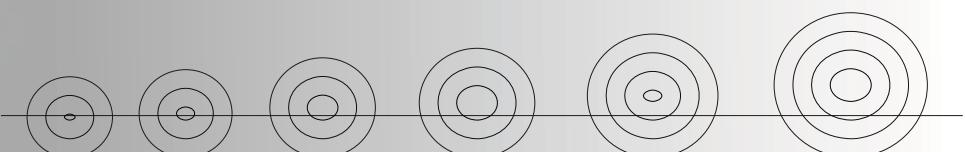
Spásu je totožná s objavením svojho ja. :
Feng šui: Forma geomantie, čínska okultná : metóda odhalovania prítomnosti pozitívnych : či negatívnych prúdov v budovách a na iných : miestach poznaním zemských a atmosférických : síl. **Gnóza:** Forma poznania založená : nie na rozume, ale na vizionárstve a mystike, : ktoré sú považované za zdroje zjaveného : poznania. **Hudba NA:** Často sa označuje : za nástroj dosiahnutia harmonie so sebou : i so svetom. Jej súčasťou je aj „keltská“ či : druidská hudba. Okrem melódie sa meditačne : opakuje istá klúčová veta. **Karma:** Je :

to klúčový pojem hinduizmu, džinizmu a budhizmu. V NA sa často považuje za morálny ekvivalent vesmírnej evolúcie. **Okultizmus:** Okultné poznanie a sily mysele a prírody sú základom presvedčení a praktík spojených s tajnou „večnou filozofiou“, ktorá vychádza jednako z antickej gréckej magie a alchymie, jednako zo židovského mysticizmu. **Parapsychológia:** Zaoberá sa javmi, ako mimozmyslové vnímanie, telepatia, telekineza, psychické uzdravovanie a komunikácia s duchmi cez médiá alebo kanálovaním. **Rozenkuciáni:** Okultné západné skupiny zaobrajúce sa alchymiou, astrológiou, teozofiou a kabalistickým výkladom Písma. :

Šamanizmus: Praktiky zamerané na komunikáciu s prírodnými duchmi a duchmi mŕtvych cez rituálne posadnutosti šamana. **Špiritizmus:** Kedže už odnepamäti existovali pokusy spojiť sa s duchmi mŕtvych, špiritizmus 19. storočia je jedným z prúdov, ktoré splynuli s NA. **Teozofia:** Pôvodne znamenala druh mysticizmu. Súvisí s gréckym gnosticismom a neoplatonizmom (Majster Eckhart, Mikuláš Kuzánsky, Jakub Böhme). Ponúka mystickú spásu a osvetenie. **Wicca:** Anglická skratka slova witchcraft (čarodejníctvo), ktoré označuje znovuoživenie prvkov rituálnej magie.

Názov kresťanskej prednášky, z ktorej som čerpala, je Ježiš- prameň živej vody. Už názov poukazuje na to, že len Ježiš Kristus môže dať živú vodu, po ktorej už nebudem smädní. Čiže, už nebudem musieť hľadať v iných formách náboženstva. Ako prednáška spomína, tieto iné formy nechávajú človeka zmäteneho a neistého. Veľmi Vám všetkým, aj sebe, prajem, aby sme objavili tú hĺbku a naplnenie, ktoré môžeme nájsť len v Kristovi.

Viac sa o tejto problematike dočítate na www.kbs.sk (Ježiš, prameň živej vody), odkiaľ boli čerpané aj tieto informácie.

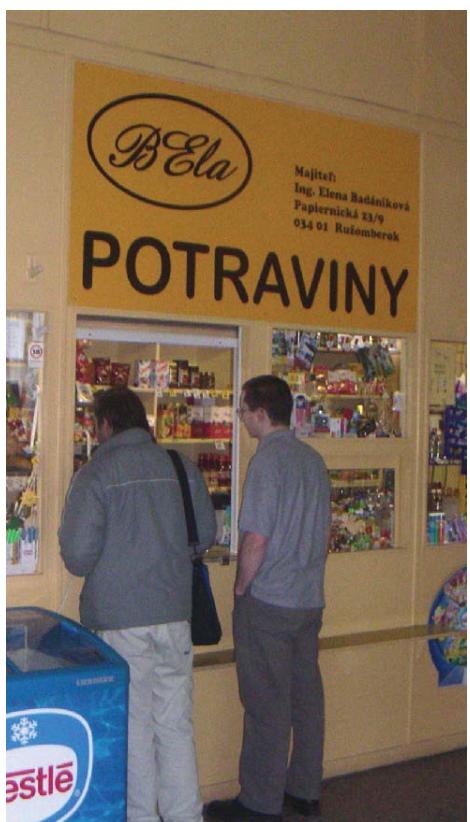
Študentské možnosti

STRAVOVANIA PRI KU

Študent pre svoju aktívnu mozgovú činnosť a neustále vyžadovanú pozornosť potrebuje stály príjem výživnej potravy. K tomuto účelu nám slúžia najčastejšie stravovacie zariadenia v blízkosti KU.

text: Erik Mihalko
Marie Melníková

foto: Erik Mihalko

Školská jedáleň študentom i zamestnancom univerzity ponúka obedu reštauračnou formou. Obsluhujú nás predovšetkým praktikanti zo stredoškolského odboru kuchár - čašník. Jedáleň prevádzkuje firma Konzek s.r.o.. Heslo firmy je „vzdielenosť medzi hladom a sýtosťou jeden tanier.“ Obed v plnej sume stojí 90 Sk, pričom polovicu prispieva študentom štát. Cena obedu teda činí 45 Sk. Pre zamestnancov je cena obedu o „pár korún“ menej. V 45 korunach je zahrnutá polievka, pečivo k polievke, hlavné jedlo, čaj. V ponuke je aj reštauračné jedlo, ktoré stojí 57 Sk.

K dispozícii je výber z piatich závodných jedál a jedného reštauračného obedu. Jedno závodné jedlo je sladké, druhé nazvime vegetariánske, alebo diétne a tri jedlá sú klasické - obsahujú zväčša bravčové, kuracie, hovädzie mäso s prílohami a omáčkami. Objednať obeť je nutné vždy minimálne jeden deň dopredu. Možnosti objednávania sú dve. Bud' prostredníctvom terminálu, alebo cez internet. Čas vydávania obedov v školskej jedálni je od 11.30 do 14.30. V ktoromkoľvek čase príchodu na obed je, bohužiaľ, polievka takmer vždy v nevyhovujúcej teplote.

Nedaleko C- bloku sa nachádzajú známe Modré potraviny. Nákup v nich je možné zrealizovať počas otváracích hodín PO- PI od 06:30 do 17:30 a v sobotu do 12:00. Hneď pri vstupe Vás privítá účelový nápis: "Prosím Vás nechytajte chlieb a pečivo holými rukami. Použite mikroténnový sáčok". Na prvý pohľad upúta bohatý výber pečiva rôznych druhov. Počnúc sladkými buchtami, žemľami a šíškami nájdeme v potravinách rôzne druhy chlebov a rožkov. Denná spotreba rožkov je cca. 320 ks, čo je najviac spomedzi všetkých okolitých stravovacích zariadení. Osladiť si život môžeme relatívne lacnými polskými cukrovinkami. Náskok pred konkurenciou sa im podarilo získať vďaka širokemu spektru výrobkov z mäsa a hydiny. Čomu nasvedčuje bohatý výber domácich výrobkov, špekáčikov, syrov a rôzne druhy salám či lákavo vyzerajúca slanina. Čerstvý tovar sa do potravín dováža trikrát týždenne. Medzi oblúbené študentské špeciality patria šaláty a jogurty, ktorých je v potravinách dostačujúce množstvo.

Podpora imunitného systému je zabezpečená relatívne dobrým výberom ovocia. Vedúca Justína Bezáňová sa pochopiteľne obáva konkurencie v podobe hypermarketu Tesco, ktorý ju zrejme pripraví o prevažnú časť klientely. Dokonca je už zmierená aj so skutočnosťou, že potraviny od nového kalendárneho roku v prípade nezáujmu študentov úplne zatvorí. V potravinách používajú veľmi dômyselný kamerový systém. Využíva princíp efektívneho rozmiestnených zrkadiel, vďaka ktorým majú zamestnankyne prehľad o dianí v potravinách na ktoromkoľvek mieste.

Možno aj vďaka tomuto vynálezu nebola počas bohatej histórie potravín zaznamenaná žiadna krádež. Určite by sa to dalo pripisať aj tomu, že študenti KU sú mladí, inteligentní a ambiciozni ľudia, ktorí dodržiavajú v živote zásadné morálne a etické hodnoty. Miestne potraviny v plnej mieri podporujú študentské aktivity, pretože medzi širokým sortimentom tovaru nájdeme aj školské potreby napr. zošity, pravítka a ceruzky. Bohatý výber umocňuje aj pestrosť produktov z radu drogérie.

Najväčší úspech zaznamenávajú cigarety a alkoholické nápoje, ktorých je neúmerne vysoké množstvo. Na svoje si príde aj skutočný gurmán v tejto oblasti. V poslednej dobe nesmieťe vzrástol dopyt po obyčajnej vodke a borovičke v jej tesnom závese sa však náhľadza Tatranský čaj a Piešťanský fernet. Úplnou raritou medzi alkoholickými nápojmi je 0,7L Mojsej vodka, ktorú dostať za študentskú cenu 200 SK výlučne v Modrých potravínach. Zaslúženému úspechu sa však dostalo aj "tekutému chlebu" 2 litrovej Hradnej svieci v hodnote 50 Sk, ktorá sa napriek bohatým zásobám na sklade miňa veľmi rýchlo.

Častým zdrojom nákupu potravín je bufet v časti B blok. Bufet sa volá B - Ela. V bufete sme sa stretli vo väčšine prípadov s pozitívnou obsluhou pri nakupovaní, avšak predavačka predávajúca v bufete v čase našej návštavy pri podávaní informácií s nami nechcela celo veľmi komunikovať. Odkázala nás na majiteľku Elenu Badáňkovú, ktorú sa nám nepodarilo zastihnúť. V školskom bufete B - Ela je možná platba v hotovosti, alebo prostredníctvom stravných lístkov. Sortiment je na rozmer bufetu skutočne široký. Od základných potravín, cez vianočné obľátky dostupné počas troch štvrtín roka či možnosť vyzvolania fotiek až po alkohol. Na otázkou, či sa predáva alkohol v tomto bufete odpovedala predavačka, ktorá sa nám nechcela predstaviť: „Alkohol sa predáva málo.“ Pri bufete sa nachádza aj automat s nápojmi firmy Coca Cola. Počas celého roka sú v predaji aj nanuky. V bufete sa dajú zakúpiť aj teplé nápoje, čaj s citrónom kúpite za 9 Sk, turecká káva je za 12 Sk, Nescafé a Capuccino sa predáva

za 13 Sk. „Tovar dokladáme každodenne, podľa potreby,“ zhodnotila predavačka. Otváracie hodiny sú od pondelka do štvrtka od 6 do 19 hodiny. V piatok sa dá v bufete nakupovať len od 6 do 14:30.

Oblúbeným miestom s príjemným posedením pre študentov je bufet v F- bloku, ktorý vlastní a prevádzkuje firma Lippek - Liptovské pekárne a cukrárne. Bufet sa vďaka dobre situovanej polohe teší veľkému záujmu zo strany študentov. Najväčší dopyt je po pečive, keď sa v bufete denne predá cca. 150 ks rožkov. Študentom a pedagógom univerzity tiež velmi chutí cerálne pečivo, rôzne druhy croissantov a vanilkový slimák, ktorý patrí medzi špeciality miestneho bufetu. Otváracie hodiny sú v plnej miere prispôsobené študentom aj preto je bufet otvorený od Po- Pi v čase od 07:00 do 21:00.

Miesto s nedostatočnou kapacitou na sedenie prevádzkovatelia vyriešili dômyselne. Na viditeľnom mieste je umiestnený nápis. "Prosíme študentov, ktorí nič nekonzumujú, aby nesedeli za stolmi". V bufete je bohatý výber cukroviniek a teplých nápojov. Za krátky čas a s príjemným úsmievom Vám na stôl doručia napr. presso, tureckú či viedenskú kávu, ku ktorej dostanete medovník v tvare srdiečka. V bufete je tiež dostupný čaj s medom, horúca čokoláda, či kapučino. Návštěvníci majú možnosť zakúpiť si chladené nápoje v plechovkách, alebo výrobky ktoré ponúka automat Coca-Cola či chladiarensky box od Algidy kde nájdeme široký sortiment nanukov.

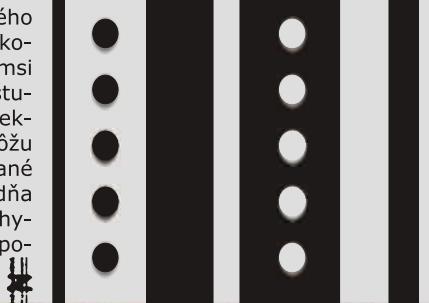
Nedaleko sa nachádza automat ponúkajúci horúce nápoje za študentskú cenu 9 Sk. Specifickosť bufetu spočíva v tom, že ponúka na výber rôzne druhy koláčov počnúc krémami až po kokosový kmeň. Dobre sa však predáva aj karamelová kocka či kávové zrno. Ku ktorému si môžete dať horúce jabĺčko v dvoch príchutiach. Koláče a bagety sa skladujú v presklenom chladivom boxe. Vďaka bohatému sortimentu produktov a príjemnej obsluhe sa toto miesto stalo veľmi oblúbeným a vyhľadávaným.

Na naše povšimnutie je badateľný rozdiel medzi bufetom B - Ela a bufetom v F bloku hlavne v predaji minerálok. Cenové relácie v bufete B - Ela sú viditeľne vyššie. Minerálne vody kúpime od 18 do 20 Sk, na rozdiel od bufetu Lippek (F- blok), kde minerálku kúpime aj za 13 Sk. Bagety stojia 22 Sk v oboch bufetoch rovnako.

Nedaleko Katolíckej univerzity sa nachádza čerpacia stanica Shell, ktorá tiež ponúka študentom rôzny sortiment výrobkov. Bohatý výber bagiet, alkoholu, nápojový automat, od rána 4:30 aj čerstvá tlač a otváracie hodi-

ny - NON STOP - zrejme potešia nejedného nadšenca vracajúceho sa nadránom z diskotéky. Shell-ka je vďaka cenám akýmsi „núdzoviskom“ nielen pre šoférov, ale aj študentov. Študenti majú na KU široké spektrum možností na stravovanie. Výber môžu realizovať podľa rôznych kritérií. Ponúkané možnosti sa značne rozširili, keď dňa 30.11.2006 otvorili priamo oproti škole hypermarket Tesco, ktorý svojimi cenami poriadne zvýšil konkurenčiu.

Fakultný pes

**text: Erik Mihalko
foto: Erik Mihalko**

Kde bolo, tam bolo, pod vrchom Čebraťa: stretol zoci-voci. Pravdu Vám poviem, neve-
kde sa Tesco stavalo a vyrábal sa papier: del som či utekať, usmievať sa, alebo ho po-
Okrem iného sa mestom tiahli siahlodlhé kú-: nuknúť žuvačku Airwaves, ktorú som mal
doly dymu sa na Hrabovskej ceste majestát-: ako jedinú pri sebe. Nakoniec však všetko
ne pýšila Katolícka univerzita. Univerzita: dobre skončilo a zistil som, že Beny je veľmi
generačne mladá no veľmi silná, nebojácná: milý, hravý a prítulný psík. "Nie je to pes, kto-
a odhodlaná. Plná mladých a ambicioznych: rý by bol vedený k tomu, aby bol agresívny"
študentov odhodlaných v živote veľa dokázať: povedal Branislav Kasanický, Bennyho
a so bojovným srdcom čeliť problémom a ná-: majiteľ. Napriek tomu, že je to len zviera doká-
strahám spoločnosť. že dokonale odhadnúť charakter človeka. Fa-
Aj napriek tomu, že našej univerzite môžeme: : kultný pes má svoju ohradu hned' vedľa
pripísťa niekoľko prvenstiev v rôznych oblas-: C-bloku. Každý deň ho majiteľ' od 22:00 púš-
tach je niečím výnimočná. Okrem najmoder-: ta do voľného výbehu v areály Filozofickej fa-
nejšieho poplašného systému priamo napoje-: kulty, kde stará o našu bezpečnosť. Beny je
ného na políciu v Ružomberku ju stráži aj: vo výbehu až do šiestej hodiny rannej ked'
Fakultný pes. do školy začínajú schádzať zamestnanci a pe-
: dagógovia univerzity.

Jedná sa o vlčiaka, ktorého meno je Beny. Náš: Na základe mojej pozitívnej skúsenosti som komisár Rex sa narodil vo februári 2001 a ne-: sa odhodlal predstaviť Vám všetkým nášho dávno oslavil svoje piate psie narodeniny. Je-: Fakultného psa, ktorému sa určíte nedostáva den psí rok je v prepočte na tie naše ľudské: slávy akú by si právom zasluhoval. Už niekoľ-
- ko rokov sa stará o našu bezpečnosť a mnohí
- z nás o jeho existencii ani netušia.

PANÍKA, STRES, NERVY ALEBO VIANOCE UŽ PRIŠLI, VIANOCE UŽ PRIŠLI

text: Eva Okoličániová, foto: internet

Na balkón sa zlietajú holuby. Ale necítim na celý život. Vždy si na to spomienem sa ako Popoluška. Nepríšli mi pomôcť pri reklame jedného mobilného operátora, pod so seminárkami, ani mi v zobáčikoch nenesú farbenej hudbou z Popoluše. A pri tejto spôfaháky na skúšky. Naopak, dôbajú sa navzá- mienke mi nechýbajú hovoriace pandy a bábä, jom, strašia a majú nejaké nezdravé farby. najnovšia playstation, ani štýlové mobily. Na to, aký je mesiac je strašne- doslova - Časy sa menia a nám sa darí zabúdať, že oslava teplo, po bielej hmote zvanej sneh ani stopy. Božieho daru už dávno prestala byť zmyslom Obchodníci sa ale tvária, akoby mal každú týchto sviatkov. Vianocami sa nekončí život, chvíľu príš koniec sveta. Co sa, samozrejme, takže minút všetky úspory na prepotrebné môže stať, keď berieme do úvahy všetky hlù...veci nie je ono. Ale zase ani vykašlať sa na známe skutočnosti. Nejaký ten čas nás už nákup darov a -čekov s tým, že peniaze nemám v meste oslepuje výzdoba, ak pravdaže ide: a ani nič nechcem nie je asi to čaro Vianoc, ktorí prúd, a spoza každého rohu a výkladu na nás: ré mám zletieť na Štedrý večer z neba a my za zákerne striehnu Mikulášovia, soby, Santa: slepení od hladu uvidíme zlaté prasiatko. Nejde Clausovia, malé červené kamoíny a snehulia- o drahé dary, ani o povinnosť silou - mocou kúci - tvory z hmoty zvanej sneh. Z médií nás: piň niečo, lebo musím a skonštatovať, že chvazase desia, že nám neostáva veľa času, a že: labohu, že Vianoce sú len raz do roka. určite trpíme nedostatkom peňazí, o ktorom Nielen symboly, ale aj prežívanie. Pohoda, aj tak dávno vieme. Aj keď to tak vôbec nevy- stromček, pomoc, šalát, atmosféra, kapor, polzerá, sú tu opäť. Sviatky pokoja a mieru! nočná, myšlienka a niečo pre blízkych. O tom to Slovami vojnového veterána- za mojich čias: je, podľa mňa. Na chvíľu vymazať spory a stre- to takto nebývalo. Nezabudnem, keď sme eš- sy zo skúškového a z celého „životného fungo- te ako druháčikovia zo základnej školy boli: vania“, nech nie sme ako tie „úvodné“ holuby, pred Vianocami na výlete v jednej „horskej“. Poslať pári sms a užívať si 6238 krát rozprávky, dedine“ - oficiálne na Nižnej Boci. Večer sme: bez ktorých to nie je to pravé orechové. A dý- sa brodili snehom po dedine, zababušení, cháf ten vzduch - medovníkový, kapustníkový, s pomarančmi, jablkami a spievali koledy: darčekový, polnočný... V každom z nás je zmy- a vinše a rozdávali „ovociny“ a za to sme: sel Vianoc iný a podľa toho ich aj prežívajme. || dostali medovník a bolo to úžasné. Zážitok: Tak šťastné a veselé a všetko potrebné!

A opäť vás pozdravuje STOVEŽATÁ

text: Marica Okálová

Tak teda pokračujem vo svojom referovaní. Spoza hraníc sa ku mne dostalo, že predchádzajúce správy z pražského prostredia boli skôr odstrašujúce ako motivujúce, preto som sa rozhodla, že spôsobené nedozumenie napravím. Prinášam vám prehľad o dvoch troch týždňoch usadí, v hlave sa mi objavila virtuálna mapa mesta, viac-menej bezchybne sa dokáže prepriavovať z miesta na miesto, dokonca je schopný turistom poradiť, akým spôsobom sa z Václaváku dá „precupotať“ až na Staromák (Staromestské námestie) či vzdialenejší Charlie's bridge. Angličania tak či tak nevedia, že nie sме rodej, neviazani, pretože je naozaj ľahké stretnúť v centre človeka, ktorý sa v Prahe aspoň ako tak vyzná. Všade navôkol sú totiž samí turisti.

Štúdium nie je až také náročné, máme dostať tok voľného času, preto ho obohatujeme rôznymi kultúrno-spoločensko-športovými podujatiami. Miro sa stal pravidelným návštěvníkom univerzitného športového centra. Každú strednu sa s raketou naháňa za tenisovou lopatku. Štvrtky zase zasvätil plávaniu a potom pramenia nápady zrealizované na poslednú chvíľu a zrazu sa ocítáme na akcii, o ktorej sme ešte včera vôbec netušili. Nuž preto sa teda stalo, že za posledných tridsať

28. 10. Návšteva Poslaneckej snemovne Parlamentu ČR
Už je takmer pravidlom, že každý český štátny sviatok sa nezaobídze bez dňa otvorených dverí. A ak hovoríme o štátnom sviatku oslavu v chronologickej prehláde i s komentármami: Už je takmer pravidlom, že každý český štátny sviatok sa nezaobídze bez dňa otvorených dverí. A ak hovoríme o štátnom sviatku oslavu v chronologickej prehláde i s komentármami:

že je to zakázané. Vlado si teda ukoristil zopár kníh, ktoré si mohli návštěvníci na pamiatku odniesť, a spokojní sme sa pobrali domov.

30. 10. Kenvelo Elite Model Look

Vlado nás ako aktívny novinár prepašoval na jedno z pomerne elitných podujatí, svedčia o tom už samotný názov – Kenvelo Elite Model Look. Na jeden večer a jednu noc sme sa rozumenie napraví. Prinášam vám prehľad o dvoch troch týždňoch usadí, v hlave sa mi objavila virtuálna mapa mesta, viac-menej bezchybne sa dokáže prepriavovať z miesta na miesto, dokonca je schopný turistom poradiť, akým spôsobom sa z Václaváku dá „precupotať“ až na Staromák (Staromestské námestie) či vzdialenejší Charlie's bridge. Angličania tak či tak nevedia, že nie sме rodej, neviazani, pretože je naozaj ľahké stretnúť v centre človeka, ktorý sa v Prahe aspoň ako tak vyzná. Všade navôkol sú totiž samí turisti.

Ked' sme sa jedno pondelkové popoludnie už naozaj nudili, spomenula som si, že pod Petřínskou vyhliadkovou vežou, ktorá vyzerá ako zmenšená Eiffelovka, na istú dobu zavítalo putovné múzeum Járy Cimrmana. Vstup bol voľný, preto nám nič nebránilo v tom, aby sme si dôkladne obzreli blázničné vynálezy a „zlepšováky“ tohto fiktívneho českého génia. Jeden z jeho stvoriteľov je ználežnejšie typy, pravidelné akcie by nás asi unudili, preto sa snažíme improvizovať (niekedy sa samozrejme pridá i Miro). Z toho vydala Járy Cimrmana v Prahe.

07. 11. Postavenie médií v českej spoločnosti a v Európskej únii (konferencia)

Spolu s ostatnými študentmi žurnalistiky sme sa zúčastnili na medzinárodnej konferencii, ktorú usporiadala Katedra žurnalistiky (KŽ) Fakulty sociálnych vied (FSV) UK v Goetheho inštitúte. Konferencie sa prostredníctvom prednášok a diskusií zamerala na efektívne využitie internetu v novinárskej praxi. Neobvište ani premeny novinárskej práce súvisiace s novodobými žurnalistickými podmienkami.

11. 11. Pražský hrad: prehliadka reprezentančných priestorov
Medzi naše zážitky patria i neúspešné akcie. Jedno sychravé sobotné popoludnie sme sa na sedadlo bývalého českého premiera Jiřího Paroubka. Sprievodkyňa nás však upozornila,

Kenvelo Elite Model Look - české a slovenské finalistky prestížnej modelingovej súťaže v pražskom Veletržnom paláci.

Foto: Nguyen Phuong Thao, MAFA

Patrick Chauvel počas svojho pobytu v Prahe.

Foto: Kateřina Farná

Felicia - Singapore. Fotografia zo série Rum & Choco.

Foto: Peter Nagy

Festival francúzskeho filmu. Záber z predpremiéry filmu Šťasné a veselé, na ktorom si v dojímavej scéne podávajú ruky škotsky, nemecky a francúzsky dôstojník.

Foto: choupinous.blogs.allocine.fr

du, pretože sme sa na poslednú chvíľu dozvedeli o dni otvorených dverí. Na naše veľké sklamanie sme na nádvorí hradu vzhliadli asi 200-metrový dlhočinný rad. Radšej sme preto hodiли spiatok a pobrali sa do útulnej „českej hospôdky“.

17. 11. Štátny sviatok: Deň boja študentov za slobodu a demokraciu – 1989

Spomienkový deň 17. výročia pádu totalitného režimu v Československu si Česká republika pripomenula viac v televízii ako v uliciach hlavného mesta (na Slovensku sa však politici takisto „nepretrhli“). Nekonali sa žiadne masové sprievody, ani študentské spomienkové akcie. Zopár ľudí zapálilo sviečky na „Národní třídě“, bývalom dejisku revolučných demonštrácií a zrejme si málokto pod vplyvom velenia komestského zhunu pripomenal, že pred sedemnásťimi rokmi sa v uliciach mesta bojovalo za slobodu a demokraciu slovenského a českého národa.

18. 11. Prokopské údolie

Prokopské údolie nesie názov po sv. Prokopevi, ktorému bol zasvätený už neexistujúci kostolík vybudovaný v tejto malebnej prírodnej rezervácii. Nad údolím, ktorého stredom preteká Dalejský potok, sa hrdo týči vrch Devín. Popri potoku sa klukati železničná trať a jedna z početných pražských cyklotrás. Skalnaté zrázy kaňonu nás z mestskej časti Butovice popod vysočiný železničný viadukt nasmerujú do Hlubočiep – ďalšej pražskej mestskej časti. Až polodruhahodinová prechádzka stála skutočne za to – Praha nie je len mesto zábavy, ale i miesto odpočinku a prírodných krás.

20. 11. Peter Nagy: Výstava Rum & Choco

V kaviarni Salut hotela Absolut bol jeden utorkový podvečer venovaný otvoreniu výstavy fotografií Petra Nagya. Hudobník, ktorý je v poslednom čase viac fotografom ako skladateľ, na nej predstavil kolekciu fotografií exotických krások. Po niekoľkých úvodných vetách, sa všetci prítomní bez ostychu „vrhli“ na pripravené dobroty a len málokto venoval pozornosť obrázkom visiacim na stene. Možno i to svedčilo o umeleckej hodnote vystavovaných prác.

22.–26. 11. Festival francúzskeho filmu

Už tradičný Festival francúzskeho filmu, ktorého 9. ročník prebiehal v kine Svetozor a v kinosále Francúzskeho inštitútu, priniesol množstvo prekvapení. Medzi ne patrila i predpremiéra filmu Šťastné a Veselé (Joyeux noël). Oficiálne bude tento film v Čechách do kín uvedený až 7. decembra tohto roku. Vrelo vám ho odporúčam, pretože je zaujímavou ukážkou toho, akým spôsobom sa s troškou zveličenia dajú prezíti „štastné a veselé“ i v zákopoch prvej svetovej vojny.

26. 11. Ikea

Ku koncu mesiaca sme sa pobrali do Ikei. Faszinovať sme sa nechali unášať rafinovanostou interiérových dizajnérov, ktorí sa vše-

možnými spôsobmi snažia nalákať potenciálnych zákazníkov na kúpu nádherných bytových doplnkov. A darí sa im to vynikajúco! Po dvojhodinovom putovaní všakovavými záikutiami fiktívnych bytíkov a garsoniek pl-

ných všelijakých pohoviek a vstavaných skriň sme sa prehnali popri potrebách do kuchyne a črepníkoch s kvetinami. Miro bol samozrejme najrýchlejší, pretože v hlave mal vidinu dvoch hotdogov za 15 korún, ktoré ponúkali v ikeáckom bufete. A prehupli sme sa do posledného mesiaca tohto roka.

Tak toto boli naše zážitky za posledný mesiac. Verím, že sa vám aspoň trošku páčili, dúfam, že naplnili vaše očakávania a poopravili možno trošku ironizujúci podtón môjho prechádzajúceho príspevku. Hurá sa do Prahy, je tu naozaj v pohode!

Veľký záväzok, malá výzva

text: Filip Struhárik

Nechcel som sa k nižšie uvedenej problematike spočiatku vyjadrovať. Som predsa len prvák, prežívam na tejto univerzite tretí mesiac, a mal by som byť teda trochu opatrny vo vyslovovaní záverov. Skromnosť a pokora mi vrvaleli, aby som vyčkal, zozbieral skúsenosti, postrehol trendy a až potom začal hodiť, vynášať súdy. Odkladal som to, no dnes som sa nadobro odhodlal. Možno to je iba posledný spomínaný skromnosti a stratou pokory, možno ale predsa len činím opodstatnené. Tak či onak, napíšem to, čo si myslím: To, čo som spozoroval, to, čo pocitujem už v niekoľkých týždňoch z tých mála, čo som tu pre-

Najtragickejšie pôsobia hádam fotoreporty. Uznajte, nafotiť si svoje domáce zvieratko z rôznych uhlov bez akéhokoľvek estetického tláčením spomínanej skromnosti a stratou pokory, možno ale predsa len činím opodstatnené. Tak či onak, napíšem to, čo si myslím: To, čo som spozoroval, to, čo pocitujem už v niekoľkých týždňoch z tých mála, čo som tu pre-

V centre môjho komentára stojí nás blog Zumag a my prevažne študenti žurnalistiky. Ani Zumag, ani nás nepoznám tak, ako by som chcel, ale aj napriek tomu so mnou lomcuje:

Dostali sme za úlohu prispievať do internetu v rámci Zumagu. Je to spravodlivá a pochopiteľná požiadavka, keďže študujeme odbor, ktorý je okrem iného postavený na vlastnej tvorbe. Takmer každý týždeň by sme mali poslať jednu nemôže vytvoriť hodnotné reakčné fórum, den článok. Okolo seba máme množstvo tém, ktoré je potrebné ako soľ. V tomto smere by a námetom, usudzujem teda, že realizujeme splnitelnú úlohu a verím, že mi nikto nebude oponovať. Dúfam aj, že sa vyjadrim za mnohých zdieľajúcich obdobný názor, že sa na Zuma-

K veci. Nemám nič proti poézii, hoci sa netajím, že môj vzťah k nej nie je práve vrúcný. Neopozumiem jej, nech už je príčinou čokoľvek. Na Zumagu sice niekedy poézia pôsobí prí-

že sú na Zumagu články, ktoré nemožno považovať za originály. Nehovoriac o absencii citácií v prípade preberania informácií z iných zdrojov. Samostatnou kapitolou sú články, ktoré neprinášajú nič. Absolútne nič! Podávajú suchú informáciu, čo ja sice v spravodaj-

ských servisoch nevyhnutne, ale Zumag predsa nie je a nikdy nebude spravodajským servisom! Stáva sa pritom, že trápny nadpis ponúka adekvátnie množstvo informácií ako celý zvyšok článku.

Najtragickejšie pôsobia hádam fotoreporty. Uznajte, nafotiť si svoje domáce zvieratko z rôznych uhlov bez akéhokoľvek estetického tláčením spomínanej skromnosti a stratou pokory, možno ale predsa len činím opodstatnené. Tak či onak, napíšem to, čo si myslím: nu, kde navodia príjemné spomienky na do- To, čo som spozoroval, to, čo pocitujem už v niekoľkých týždňoch z tých mála, čo som tu pre-

Takéto fotografie patria do fotoalbumov Pokeci alebo na pozadie mobilného telefónu. To, čo som spozoroval, to, čo pocitujem už v niekoľkých týždňoch z tých mála, čo som tu pre-

Internet ponúka neuveriteľne širokú škálu možností ako prezentovať svoju umeleckú, či absolútne odpadkovú tvorbu. Nech si každý vytvorí vlastný blog, prostredníctvom ktorého sa môže otvoriť ľudom. Ale prosím, nezapláňajte Zumag náenosmi zbytočnosti. Pretože

tie odsúvajú skutočne dobré články, ku ktorým by sa mohla vytvoriť pútavá a zaujímavá diskusia, z titulky do úzadia. Kvôli extrémne vysokému počtu príspevkov sa teda na Zuma-Takmer každý týždeň by sme mali poslať jeden článok. Okolo seba máme množstvo tém, ktoré je potrebné ako soľ. V tomto smere by asi priažnivo zapôsobilo, keby sa vyzdvihli najčítanejšie a najdiskutovanejšie články. Hodnotenie príspevkov, ktoré v súčasnosti existuje je povrchné, známkymajú minimál-

nu výpovednú hodnotu. Možno by sa mal systém vylepšiť a priblížiť sa napríklad na podobu blogu SME. Verím, že ak by sme sa vyhli nedostatkom, ktoré som uviedol, Zumag by sa značne vyvýrozmie je, nech už je príčinou čokoľvek. Nežiadam hádam príliš. Vykročme spoločne v ústrety k lepšiemu zajtrajšku! Ja jemne, ale žurnalistika by sa jej nemal venovať. Pôjdem veľmi rád, hoci si týmto článkom dávia ako novinárčine! Nie však novinárčine vám veľký záväzok. Vám však adresujem len plagiátorskej! Je totiž verejným tajomstvom, malú výzvu... Čo vy na to?

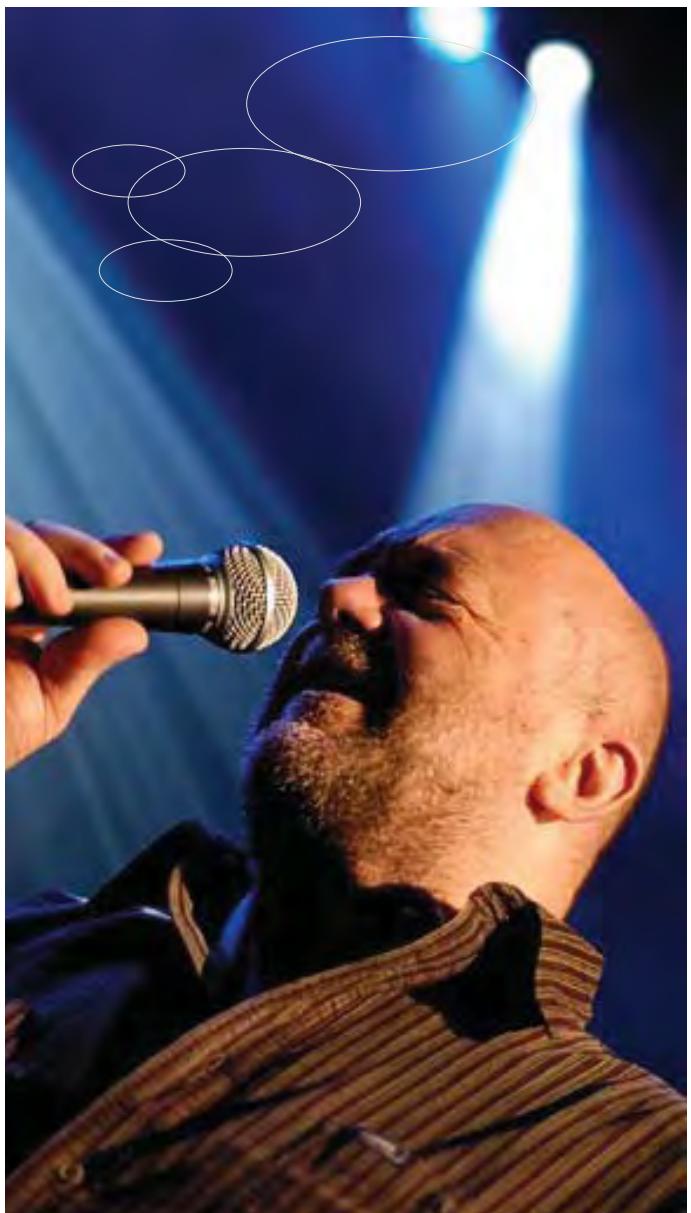

„Počúvajte hudbu, všetku hudbu!“

Je žralokom v slovenských jazzových vodách. Predátorom ho označujú aj v iných európskych krajinách, kde si jazz cenia oveľa viac, ako slovenský poslucháč. Aj keď sám pocituje nízky záujem o tento štýl hudby, tāžkú hlavu si z toho nerobí. Jazz na Slovensku bude žiť najmenej dovtedy, kým tu bude on. Peter Lipa.

text: Michal Badín

foto: internet

Prečo práve jazz? Znamená to, že ste stihli ešte teda utíchajúcemu vlnu rhythm and blues a soulu, ktorú u nás zatienil bigbít a zo západu prenikajúce vplyvy rock'n rollu?

Je otázne, čo bolo prvé, celé sa to spolu vyvíjalo a tie vlny sa navzájom prelínali a hudobné prúdy sa rozchádzali. Myslím, že parallelnie sa od populárnej hudby oddelil jazz, ktorý sa naraz začal prezentovať ako umenie – art, muzikanti si obliekli smokingy a hrali hudbu, ktorá nebola veľmi do tanca, ale na počúvanie a rozmyšľanie. Jeho druhá vetva sa takisto oddelila a z akustického bluesu sa zrazu stalo elektrické. Najmä v Chicagu, kde to už bez elektriky prakticky nešlo. Toto všetko spolu stále existuje, je to aktuálne. Ja som si vybral hudbu, ktorá ma zo všetkého niečo, nie som úzko špecializovaný. Robím hudbu, ktorá sa mi páči a chcem, aby sa páčila aj ľuďom. Jej štýl sám nespecifikujem, no verím, že tam je z každého niečo.

Vaše hudobné začiatky sú zapísané niekde na konci šesťdesiatych rokov. Študentské roky teda ponúkali veľký priestor na realizáciu...

Určite. Hlavne to prostredie a vek, v ktorom sa človek nachádza. Viete ja to definujem tak, že od 15 do 25 rokov je veľmi signifikantný vek. V tomto období

človek veľa vstrebáva a zároveň aj prejavuje prvé známky vydávania zo seba. To, čo vydáva, zahrňuje všetky vplyvy, ktoré predtým vstrelal. V tých časoch, keď som chodil do školy, bolo nás viaceri pokope. Býval som v Bratislave na vysokoškolskom internáte a tam sme sa zišli naraz asi desiatimi muzikanti. Všetci sme sa hudbou zaoberali a mysleli sme to vážne. Nebol problém skúšať, stretnúť sa a nad tými vecami debatovať. Možno práve preto sú moje hudobné začiatky niekde tam.

Málokto vie, že ste (okrem iného) vystudovaný žurnalist...

Najprv som skončil slovenskú vysokú školu technickú ako stavebný inžinier, ale šiel som pracovať do rozhlasu, lebo som robil vedecko-technické relácie. Pracoval som tam dlhšie a uznal som za vhodné, že by bolo dobré doplniť si vedomosti aj v tomto odbore, preto som postgraduálne vystudoval žurnalistiku. Musím povedať, že to veľmi pomohlo v mojom ďalšom živote. Aj fungovanie v rozhase bolo veľmi prospešné, získal som tam poznatky, ktoré využívam doteraz.

Už dobrých dvadsať rokov si držíte jazzový spevácky „monopol“ nielen na Slovensku, ale prakticky v celej Európe. Pokladáte nízku prezentáciu vašich skladieb zo strany slovenských rádií v tomto smere za ignoráciu?

Nie je to ignorácia mojej osoby, nakoniec niekoľko skladieb sa aj dostalo do ľetieru, no jedno je isté. Slovenské rádia sú dĺžne hudbe ako takej. Jednoducho tok hudby valiaci sa na nás z rádií je príliš jednostranný. Keď si uvedomíme, že 95% vysielacieho času rádií tvorí hudba, tak si zároveň musíme uvedomiť aj to, že takéto silné a sledované médium môže veľa urobiť v osvetve, v estetickej výchove a v mnohých iných aspektoch, ktoré s hudbou úzko súvisia. Tu sme dĺžni, lebo sa pohybujeme len na povrchu. Rozpráva sa len o hitoch, o tom čo je úspešné, ale nikto nehovorí, prečo je to úspešné a prečo je niečo iné neúspešné. Ja som so svojou hudbou zapadol do menej prezentovaných polôh a človek sa veľmi nevyskytne ēteri. Ešte ako

tak v Slovenskom rozhlase, tam je predsa len širší záber. Darí sa známym pesničkám, tá nová sa len veľmi ľahko dostáva do vysielania.

Čo Vám, okrem kvalitných textov, dáva spolupráca s Milanom Lasicom?

Samozrejme, texty sú prvoradé a najdôležitejšie. Určite však aj to, že vôbec môžem s takýmto človekom spolupracovať. Aj keď nie odo mňa oveľa starší, ja som obdivoval jeho slovné majstrovstvo, už keď som bol študent. A to som ešte ani zdáleka netušil, že sa raz budem hudbou živiť a vôbec nie to, že s ním budem spolupracovať. Teraz máme spolu divadelné predstavenie a je pre mňa veľkou cťou spolupracovať s pánom Lasicom na tomto projekte. Každý spoločný počin je pre mňa veľmi životodarný a veľmi prospěšný.

Vakej miere sledujete slovenské jazzové talenty?

Sledujem ich každým možným spôsobom v takom množstve, ako sa len dá. Zaujíma ma to, som zvedavý, kto ako hrá a kto príde nový. Slovenská jazzová spoločnosť robí v tomto smere dve aktivity. Jedna z nich je letný kurz – workshop. Sú to jazzové dielne, kam prichádzajú hudobníci, ktorí sa chcú učiť, ako hrať jazz, tam som prítomný. Vždy v decembri robíme prehliadku nových jazzových tvári. Táto tradícia má už 15 rokov.

Tam vidím Kapely, ktoré majú záujem sa tu prezentovať. Budem sa týmto smerom ďalej iniciovať a zaujímať sa, kto ako hrá.

Ste spokojný, že Vás syn Peter ide prakticky v rovnakých šľapach ako Vy? Neraz sa vyjadril, že o hodiny klavíra v detstve sa veľmi nezaujímal...

Áno, chodil na klavír, ale nikdy ho to veľmi nebavilo. Keď však skočila povinnosť, parodoxne vtedy ho to začalo zaujímať a odvtedy sa tomu venuje intenzívnejšie, čo ma teší. Som rád, že s ním môžem spolupracovať a že spolu robíme, či už ako s klaviristom alebo kolegom - skladateľom. Som rád že máme na hudbu v podstate rovnaký názor, aj keď on sa pozera na niektoré veci inak, ale v mnoho si rozumieme. Je to sympatické, ale na druhej strane si uvedomujem ako otec, že cesta, ktorou sa vybral, nie je jednoduchá. Ja som predsa len spevák a mám väčšie možnosti komunikovať s publikom ako inštrumentalista. Ten je vystavený mnohým iným situáciám, ktorým musí čeliť. Tu je problém užiťiť sa a existenčne podržať sa na tejto úrovni. Dúfam, že sa mu to bude dať, zatiaľ v tom má ešte veľké medzery.

Pre mozog Bratislavských jazzových dní nikdy nie je priskorá otázka, čo nové sa chystá do budúceho ročníka...

Priskorá nie je, ale odpoved' na ňu by nebola presná, keby som hovoril o nejakých mestách. Celý rok monitorujeme všetky naše

: kontakty a sledujeme, kto v tom čase v Eurupe účinkuje, teda hľadáme headlinerov, teda tých, ktorí budú na vrchole tej každodennej pyramídy. Zatiaľ nie sme tak ďaleko, aby sme mohli hovoriť o niekom konkrétnom, ale o čom môžem hovoriť konkrétnie je fakt, že sa chcem rozrást. Rozmýšľame o tom, že budú exis-

: tovať Bratislavské jazzové dni „jar“, „leto“, a klasické jazzové dni, teda by sme chceli urobiť jednotlivé koncerty aj na jar, aj v lete a potom v tom našom obľúbenom jesennom termíne. Nevylučujeme ani geografickú expanziu, teda urobiť jazzové dni v Košiciach, v Žiline, Banskej Bystrici alebo v inom meste.

Mohli by ste nás v krátkosti oboznámiť s predstavením Lipa spieva Lasicu?

Choreografa a režiséra Jakub Nôtu prišiel s nápadom. Páčila sa im moja hudba a mali pocit, že je dostatočne inšpiratívna na to, aby sa z nej dalo vytážiť také kombinované predstavenie. K tomu prizvali mňa ako speváka, syna Petra ako klaviristu, Milana Lasicu ako autora textov a samozrejme herca, ktorý predstavuje majetela divadla, a ešte jednu dámu - herečku, ktorá má za úlohu posúvať dej ďalej a túto mužskú spoločnosť trochu oživiť. Ešte je tam 5 tanecníkov. Predstavenie je celkom ucelené, aj keď stojí na pesničkách a interpretácii a je podstatné aj to, že sa tam veľa tancuje. Ľudia, ktorí na to chodia, tleskajú.

To znamená, že sa im to asi páči. Uvažujete nad tým, že s programom Lipa spieva Lasicu sa predstavíte aj iným, ako bratislavským divákom?

Určite. Zatiaľ sme to však neodohrali dosť v Bratislave. Je to trošku zvláštne, je tam arénovité sedenie a také niečo asi nie je nikde,

možno iba v niektorých malých experimentálnych divadlech na Slovensku. Uvidíme, ak bude záujem, tak určite vyrazíme aj ďalej. Ja som zvyknutý cestovať za divákom. Divadelníci sedia v svojich kameninových divadlech a diváci chodia za nimi.

Mnohí poslucháči považujú váš svojský, improvizáčny štýl spevu za nie veľmi uchu prítažlivý, ba až odpudzujúci. Chceli by ste im niečo pekné odkázať?

Nič, nech to vypnú a nepočúvajú. Ja už sa asi nezmením a určite nie kvôli nim. Sú zasa iní, ktorí sú to páči.

Robím veci, ktoré sa mi páčia a ostatní to musia rešpektovať. Inak im naozaj odporúčam prepnúť na niečo iné. Chceli by ste robiť dobré skutky, no doma ste ich asi nikdy neroobili, lebo ste nikdy neboli domáci kutil. A ešte navyše máte (iba) raz do týždňa erotické sny.

Ako je to vlastne s vami?

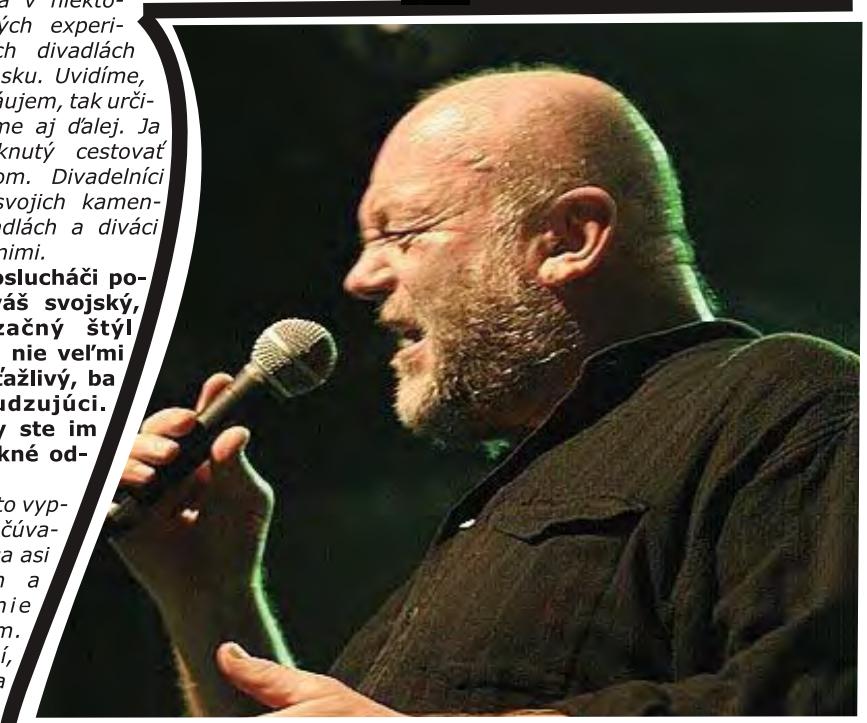
To sú otázky na textárov (smiech). Ja si vyberam texty, ktoré dostávam od textárov, najčastejšie je to Milan Lasic a v týchto prípadoch aj Rudo Rusňák. A keď mi ich téma vyhovuje, tak sa pod to podpisujem a deklamujem to ako svoje.

Máte nejaké posolstvo s jazzovej planéty, ktoré by ste chceli odovzdať našim čitateľom?

Počúvajte hudbu, všetku hudbu! Nerozlišujte medzi žánrami. Skúste si všetko vypočuť a zistiť, či sa vám to páči a prečo sa vám to páči, ale takisto aj opačne – zistiť, či sa vám to nepáči a prečo sa vám to nepáči.

Dakujeme za rozhovor.

Niet zač, teraz mi prepáčte, bežím na skúšku. (smiech)

II. SMERUJES DO NEBA ALEBO... ?

text: Monika Kureková
foto: internet

Mnohokrát som sa stretla s otázkami, ktoré boli nezodpovedné u mňa aj u Vás. Odpovedá sám Ježiš Kristus.

Ježiš, prečo bol stvorený človek?

Pretende sme sa s Otcom a Duchom Svätým, chceli ešte s niekym podeliť o lásku a šťastie, ktoré sme prežívali. Aby existovala slobodná bytosť, schopná milovať, ktorá by nám bola podobná a niesla našu slávu a podobu po celej zemi.

No ľudia dnes nie sú šťastní. Ved' si vedel, ako to dopadne. Prečo si proti tomu nič neurobi?

Hoci som ako Boh všemocný, jedno predsa len nedokážem - prestať človeka milovať. Láska však predpokladá slobodu, preto som človeku z lásky umožnil vybrať si. A on si vybral.

No dobre, ale je mnoho ľudí vo svete, ktorí trpia neprávom a sú nevinní!

Tak rád by som pre to niečo urobil, ale ja nikam nevstupujem nasilu. Človek mal srdce stvorené s dverami, na ktorých je kľučka len z vnútornej strany. Ľudia si priali, aby som odišiel z ich škôl, z ich prác a rodín, preto ak mi znova neotvoria dvere, nič pre nich nemôžem urobiť. Chveje sa mi celé vnútro pre nich, ale jednoducho nemôžem, kým sa sami na mňa neobrátia a nebudú mi dôverovať.

Ako môže človek dosiahnuť pravé štásťie?

Tým, že sa nechá mnou milovať, že sa mi pokúsi veriť a odovzdá mi všetko, aby som mu mohol dať 100x viac. Dám mu všetko, čo potrebuje - pokoj, partnera, radosť, finančie, dobrú prácu, naučím ho vzpierať sa diablu, ktorý bude musieť odísť a po smrti večné nebo. Každému všetko na mieru, lebo vy ste tak pestri a každý z vás je iný. Sám nad vami žasnením.

Ale nie sú tvoje prikázania príliš ťažké?

Nie. Vy môžete premáhať svet svojou vierou. Prikázania sú skôr cestou k tomu, čoho sa vyvarovať, aby ste mohli byť šťastní. Napríklad Nepokradne! Ak bude človek spravodlivý hoci v najmenších veciach - nezoberie, na čo nemá právo, vráti, keď niečo nájde, bude dávať spravodlivý plat, nebude robiť malé kompromisy v klamstve, aby získať peniaze, hoci aj na dobré veci - vtedy ho budem s radosťou vo všetkom požehnávať a hovorím ti, nepríde o svoju odmenu. Pretože ja vidím všetko a moje rozhodnutia prinášajú človeku radosť.

Ježiš, ako môže človek počuť tvój hlas?

Dá sa to vôbec?

Bolí ma, keď vidím, že ma človek pokladá za niekoho neosobného, s kým nemôže mať

vzťah. Ale môže. Ja túžim byť jeho priateľ, veľmi blízky priateľ. Nie som len nejaký vládcu, ktorý ho potrestá, keď urobí chybu. Práve napak. Ja som vždy ochotný ho priať, nech urobil a robí čokoľvek. Ja som prvý, ktorý ho miloval, a ktorý na neho čaká. Ja poznám človeka a viem, čo potrebuje. Stačí, keď zavrie za sebou dvere, stísi sa a bude chcieť byť so mnou. Ja prídem a budem tam len pre neho. Časom sa naučí počúvať môj hlas, ktorý bude znieť v jeho duchu. Ja ho neopustím, keby aj všetci odišli. Môžem k nemu hovoriť aj cez Bibliu, cez iných ľudí.

Ježiš, ale niektorí sa boja prísť ku tebe, keď hrešia...

Ja nemám záujem na tom, aby človek zomrel. Predstav si podobenstvo o márnootratnom synovi v modernej podobe: Otec mal syna. Staral sa o neho a veľmi ho miloval. Raz však prišiel deň, keď sa syn rozhadol zobrať život do vlastných rúk a požiadal otca, aby mu dal peniaze. Otca jeho odchod bolel, ale kedže rešpektoval syna slobodu, dal mu peniaze, ktoré pre neho celičky život šetril. Nebola to malá suma. Syn odišiel do zahraničia a užíval si „slobodu“. Otec chodil každý deň na internet, či mu syn nenapísal, poseral do poštovej schránky, na mobil, vyzeral ho oblokom a veľmi za ním žialil. So synom to šlo dole vodou - opíjal sa, spával so ženami, nadával, boli tam aj nejaké drogy, ale v tom víre si ani neuvedomoval, že nie je šťastný. Až mu raz došli peniaze a on sa musel zamestnať ako umývač riadu v reštaurácii. Mal ledva na zaplatenie nájmu a na jedlo. Vtedy si uvedomil, ako mu bolo dobre doma, ako mal všetkého dostatok a čoraz viac spomínał na otca a na to, ako veľmi mu musel ubližiť. Zúfalý plakal a pocítil túžbu vrátiť sa. Neveril však, že by ho otec prijal, tak napísal domov list, že pôjde vlakom okolo ich domu a ak je mu otec schopný odpustiť, nech nechá bielu šatku visieť z okna. Ak tam šatka nebude, bude pokračovať v ceste. Syn v spomínaný deň nasadol na vlak. Veľmi sa bál a nechcel ani otočiť hlavu tým smerom. Po prosil teda spolucestujúceho, aby sa na danom mieste pozrel, či z okna nejakého domu visí šatka. Vtedy ho spolucestujúci upozornil: „Pozr sal!“ On sa zo strachom pozrel a videl otcov dom obvešaný bielymi plachtami a šatkami. Dokonca aj stromy v záhrade boli celé biele a pred domom otec ako malé dieťa vyskakoval a mával veľkou bielou zástavou. Toto je prijatie pre každého, kto chce prísť ku mne.

Ježišovi d'akujem za rozhovor a teším sa na opäťovné stretnutie

moja oddychôfka

RECEPTÁR

text: Dušan Petričko

foto: internet

Milí kolegovia a kolegyne. Neviem či plakať, alebo sa smiať. Pomaly končím svoju pút' Mira. Vždy poctivý študent, ktorý vo svojom na tejto škole a pripravujem sa na prechod voľnom čase s obľúbovou stáhoval svoje ponožky do polky chodidel. Vždy bol vtipným článkom za toho predpokladu, že svoje štúdium kom kolektívu, zabávač, miloval atmosféru úspešne ukončím záverečnými štátanicami. Duchovných cvičení. Momentálne cudzinec. Pomáhaj preto, Bože, piatakom všetkých univerzít. Dnes sa asi nevyhnem slzám a ak dovoľíte Slovenska je ich veľa. Vždy si budem páčiť. Zaspomínam si s vami vďaka tomuto priestoru na uplynulé roky strávené v Ružomberku. Toto mestečko mi umožnilo spozať do kombinácie s náboženstvom. Až na univerzitnú dobrú ľudí z viacerých kútot našej krajinky. Väčšina je ešte stále medzi nami (mysím na univerzite). Podľame pekne po poriadku.

Naučil ma trpeznosť. **Východ** – z východného Slovenska je ich veľa. Vždy si budem páčiť. Zjedol som tri varené klobásy v rekvírnom čase (akciová Čabajka z Billy) za ruku na mládežníckej omši v Rybápoli pri modlitbe „Otče náš...“) Prvý raz vo svojej krátkej histórii som tancoval na kocke (nebohá Akropola) Na prvýkrát som nespravil Metafyziku. Od mojich osemnástich, prvý piatok bez piva (Duchovné cvičenia 2003) Prvý raz sa mi stalo, že som mal v piatok v peňaženke papierovú bankovku v hodnote sto slovenských korún Prvýkrát som neprišiel na internát v obvyknej forme

Západ – mal som tú česť spoznať študenta menom Peter, ktorý svojim jedinečným dialekton vedel v prvom ročníku rozosmiať aj Oravcov. Chlap s charizmomou v tej dobe počúval Erica Claptona a jeho oblúbenou piesňou „My father's eyes“ (Oči môjho otca). Jazykovo zdatný Peter vedel svojim stresom pred prvými skúškami uviesť do stresu aj iných prváčikov obývajúcich internát Ruža. Peťo ma vedel vždy rozošmiať.

Mojich 10 univerzitných prvých razov:

- Takmer som sa prvýkrát v živote otrávil. Štvordňový rezeň mi akosi neurobil bola, je a vždy bude pieseň „My father's eyes“ (Oči môjho otca).
- Prvá zhorená ryža na internáte Ruža (sporák Mora, 3. poschodie)
- Na duchovných cvičeniach som po prvýkrát v živote čítať čítanie
- Prvýkrát som sa s chlapcom držal

»Pop Korn

Väčšina z vás si asi myslí, že ide o populárneho speváka českého pôvodu. V skutočnosti sa jedná o pukance. Tie sa dajú pripraviť za ľahkej pomoci mikrovlnnej rúry.

- mikrovlnná rúra značky Whirlpool (internátna časť C - blok)
- Popcorn vo vrecku (pukance)

Postup prípravy:

Vrecko s popkornom vložíme do mikrovlnnej rúry. Pri najvyššom výkone elektrického spotrebiča značky Whirlpool necháme vypukáť pukance v mikrovlnnej rúre 3 – 5 minút. Hotové, žeravé pukance vytiahneme z mikrovlnnej rúry a ponúkame ľudí okolo seba. Usmievame sa.

Pozor Vysielame

<http://ff.ku.sk/pulzradio> ((

PULZ
radio

Počúvajte rádio PULZ na chodbách Katolíckej univerzity.
Adresnosť, presnosť, rýchlosť a efektívnosť sú naše priority.
Vysielame úterok, streda, štvrtok od 12:00 do 13:00 hod.
Náš web: <http://ff.ku.sk/pulzradio/>

Pozor: Prosíme všetkých poslucháčov rádia, aby darovali
originálne CD, ktoré pomôžu obohatiť náš hudobný
reperetoár.

ĎAKUJEME